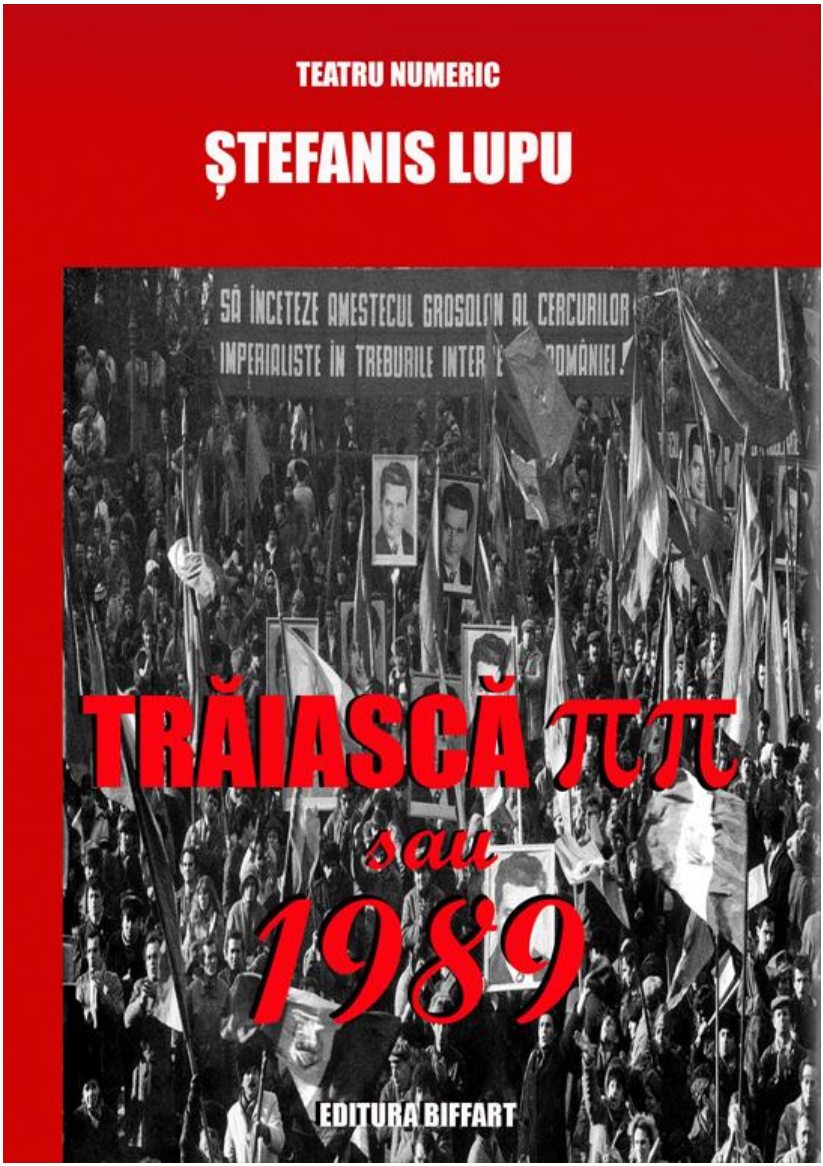
TEATRU NUMERIC
ȘTEFANIS LUPU
SĂ ÎNCETEZE AMESTECUL GROSOLAN AL CERCURILOR
IMPERIALISTE ÎN TREBURILE INTER
TRĂIASCĂ ππ
sau
1989
EDITURA BIFFART

TRĂIASCĂ $\pi\pi$

ȘTEFANIS LUPU

TRĂIASCĂ $\pi\pi$

Colecția PAGINI
Editura BIIFART

Editura Biff Art
Târgoviște, Str. Grigore Alexandrescu, Nr.21
Tel. 0721 243 399
Email office@stefanislupu.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
LUPU, STEFANIS
Trăiască ππ : teatru / Stefanis Lupu. –
Târgovişte : Biff Art, 2012
ISBN 978-973-88422-6-7

821.135.1-2

Copyright © Ștefanis Lupu. Toate drepturile de reprezentare scenică, adaptare, traducere etc. sunt strict rezervate. Pentru obținerea drepturilor trebuie contactat autorul: stefanislupu@gmail.com

TRĂIASCĂ ππ

ȘTEFANIS LUPU

TRĂIASCĂ ππ

Colecția PAGINI
Editura BIIFART

Dedic aceste scrieri părinților mei, Ion și Safta, cei care au fost, sunt și vor fi LUMINA TIMPULUI MEU!

TRĂIASCĂ $\pi\pi$

1994

TEATRU NUMERIC

comedie în două acte cu final neprevăzut

PERSONAJELE:

STICLESCU IOSIV, poet
STICLESCU MIMI, soţia lui Sticlescu Iosiv
VRĂBIESCU COSTEL, vecin locatar în acelaşi bloc
CURCĂNESCU GOGU, vecin locatar în acelaşi bloc
STRUŢULESCU ELENA – ÎNĂLŢIMEA-SA, preşedintele ţării
GENERALUL, om de încredere al Înălţimii-sale
ADJUNCTUL, om de încredere al Înăltimii-sale și subordonatul generalului
CUCULESCU, ideologul Înălţimii-sale
REVOLUŢIONAR I
REVOLUŢIONAR II
REVOLUŢIONAR III
REVOLUŢIONAR IV
REVOLUŢIONAR V
REVOLUŢIONAR VI
O REVOLUŢIONARĂ
UN SOLDAT
UN CĂPITAN
UN JUDECĂTOR
UN PROCUROR

ACTUL I

(Scena înfăţişând un salon imens, foarte luxos mobilat, masă mare cu scaune dar şi o canapea cu măsuţă şi fotolii. Pe laterale sunt foarte multe uşi fiecare dintre aceste au câte un număr. În spate este o uşă mare care duce spre balcon aceasta este încdrată de două tablouri ce o înfăţişează pe Înălţimea-sa în mărime naturală.)

SCENA I

STRUŢULESCU ELENA, ÎNĂLŢIMEA-SA, GENERALUL şi ADJUNCTUL în salon cu foarte multe uşi, luxos mobilat şi foarte luminat

GENERALUL ŞI ADJUNCTUL : *(intră ţinând în braţe fiecare câte o tavă încărcată ochi, cu micul dejun. După ce le aşează pe masă, se apropie de uşa dormitorului 123 şi încep să ciocăne frumos)*

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(de partea cealaltă a uşi)* Da, daa, daaa!

GENERALUL: *(către Înălţimea-Sa care se află de partea cealaltă a uşi)* Înălţimea-Ta unde doreşte să... micul dejun... servească masa? În camera 11, 23, 61, 201 sau 99?

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(de partea cealaltă, făcând gargară)* ...În livingul 23.

ADJUNCTUL: Bine că i-o dăm aici! Nu mai e nevoie să ne cărăm cu ele...

GENERALUL: Taci şi aşează-le!

ADJUNCTUL: Da, să trăiţi!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(iese afară, este bine dispusă)* Cât e ceasul?

ADJUNCTUL: *(foarte promt)* 11 şi 30, să trăiţi!

GENERALUL: *(scoţând un zâmbet)* Haa, haaa… abia 11 şi 30 de minute! Cum aţi dormit?

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(scurt, tăios)* Pe burtă, dă-mi ceaiul! Mai repede!

ADJUNCTUL: Da, poftiţi, să trăiţi, sărut-mâna!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(ia cana de ceai, o duce către gură, se opreşte brusc şi începe să studieze cana cu foarte mare precauţie)* În cât suntem azi?

ADJUNCTUL: *(umil şi speriat, în acelaşi timp)* În 08 a noua, să trăiţi!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(analizând cu teamă ceaşca de ceai)* Ce-ai spus? Aud? Vreau să aud?

ADJUNCTUL: *(tremurând, neştiind motivul pentru care Înălţimea-Sa s-a supărat, abia poate să răspundă)* ...Înn... în 08, a noua! Să trăiţi, dumneavoastră până la adânci bătrâneţi!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Dacă e aşa, eu de ce beau cu cana din 20 a unşpea? Aud? Mişcă şi adu-mi cana cu ziua, săptămâna şi luna de azi!! *(adjunctul iese foarte repede. În acest timp, Înălţimea-Sa se uită la papucii cu care este încălţată)* ...Aaaa! Generale, ce zi e azi?

GENERALUL: *(speriat)*...Păi, dacă ar fi să ne luăm după cel mai bun... optim... calendar... astăzi ar trebui să fie marţi.

ÎNĂLŢIMEA-SA: Marţi? Şi eu de ce am papucii numărul 1 de luni, nu trebuia să am papucii numărul 2 de marţi?

GENERALUL: Da, sigur, Înălţime!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Mişcă! Adu-mi papucii corespunzători! Şi pregăteşte papucii pentru mâine!

GENERALUL: Da, să trăiţi! *(iese)*

ADJUNCTU: *(intră cu cana de ceai)* Înălţimea-Ta, ceaiul dumneavoastră şi dulceaţa de azi!

ÎNĂLŢIMEA-SA: De ce e?

ADJUNCTUL: De 08 a noua, să trăiţi!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Mai clar.

ADJUNCTUL: De nuci, să trăiţi până la adânci bătrâneţi!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Şi aia de zmeură când o mănânc?

ADJUNCTUL: Conform înscrisului de pe ea, cred că pe la sfârşitul anului, într-o joi.

ÎNĂLŢIMEA-SA: Adu-o acum şi schimbă-le etichetele!

ADJUNCTUL: Da, să trăiţi!

GENERALUL: *(vine cu papucii şi o încalţă)*

ÎNĂLŢIMEA-SA: Generale, am ceva în program azi?

GENERALUL: Da, o vizită!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(uimită)* O vizită? Cine ne-a chemat?

GENERALUL: A, nu, mă scuzaţi, cineva a venit în vizită. E afară! I-am spus să aştepte până la 12. Acum primiţi o delegaţie dintr-o ţară îndepărtată!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(desamăgită)* ...Şi ce a zis?

GENERALUL: A zis că aşteaptă!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Să aştepte! Ce vrea, că nu mă simt prea bine, mă sufoc!

GENERALUL: Am mărit ferestrele şi tavanul...

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Da, am văzut, dar tot mă sufoc! Efectiv nu am aer, nu e de ajuns! Vai, ce cald îmi e!

ADJUNCTUL: *(în acest timp adjunctul a adus dulceaţa, a uns o felie de pâine şi a dat-o Înălţimii-Sale)*

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(nemulţumită, se uită la pâine)* ...Pâinea asta nu e prăjită regulamentar, uite dungile... *(gustând dulceaţa)* Dulceaţa e prea dulce! Vă bateţi joc de mine? Ăla serveşte ceaiul din cana cu care am băut acum un an, tu-mi dai papucii de ieri!

GENERALUL: Am notat, să trăiţi!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Să nu se mai repete!

GENERALUL: Da, să trăiţi!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Ce cald îmi e... şi ce vis am avut...

GENERALUL: *(scoate repede un carneţel)* Să notez?

ADJUNCTUL: Să suflu?

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Se face că eram sus, foarte sus: peste mine nu stătea nimeni... Cerul înstelat şi stelele care nu mai erau stele. Erau numai cifre amestecate şi străluceau aşa de frumos! Dar cel mai frumos lumina un 8 şi un 9, şi luna era formată dintr-un 1 şi un 2, cei drept, cam înghesuiţi. Iar de vorbit, vorbeam în cifre. Am coborât să vă spun şi vouă, pe o scară făcută tot din cifre. Prima treaptă de sus era un 14 sau 17. Am coborât repede şi nu mai ştiu ce număr aveau celelalte trepte. Îmi amintesc doar că ultima treaptă de jos era formată dintr-un 2 şi un 5.

ADJUNCTUL: Adică 25!...

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Aici, jos, se afla lume multă adunată, dar în loc de „ura, ura” , strigau mereu 13,

13, 33! 60 cu 5 purcei! 5 cu 5 pe 25! 2000 cu 25! De odată m-am trezit singură într-o cameră pătrată cu 128 de colturi! 16, șeptari stăteau de pază la fiecare intrare. Iar 336 de guri agățate pe tavan îmi cântau osanale. Totul era verde frumos, comunicam prin cifre: 132, 66. 12, 2 și cu un 3, maimuțe și porumbei!... *(face semn că nu înțelege)* 12, 2 și cu un 3 maimuțe și porumbei!? Deodată sa făcut linşte şi brusc şeptari care aveau capetele plecate au ridicat privirea către gurile ce-mi cântau aceste frumoase osanale şi ca la o comandă au infăşcat câte o gură şi a dat-o colţurilor s-o mănânce. Colţurile nu păreau lacome dar nici sătule. Fiecare colț care mânca o gură vomita câte 8 colțuri mai mici. Au alergat șeptati să dea de mincare colțurilor până când nu au mai rămas decât 3 guri, care nu au putut fi inghițite de colțuri pentru că gurile care rămâneau se mareau fiecare de 333 de ori mai mult decât toate gurile mâncate la un loc. Cuvintele lor se amestecau la inceput apoi s-a formau o singură voce. O voce puternică ce făcea să se cutremure munți. Nimic și nimeni nu le putea sta in cale, eu m-am ascuns ajuta-tă de un șeptar între 8 colţuri ce erau și ele ascunse între alte colțuri mai mari. Șeptarul nemernic a trădat, a fugit și sa băgat slujitor la cele trei guri, după el au fugit toți șeptari. Am rămas singură... gurile vorbeau așa de tare încât colţurile se făceau tot mai mici de frică, nu mai aveam aer de loc, v-am strigat... să veniţi să-mi faceţi vânt... degeaba! Nu eraţi nicăieri. Noroc că m-am trezit eu la timp, că altfel muream sufocat!

GENERALUL: ...Probabil, pentru că aţi *(glumeţ)* binevoit să dormiţi pe burtă!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Sunt sfârşită. Doar un miting fierbinte m-ar putea relaxa. Ai vorbit de miting?

GENERALUL: Nu. Acum!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Şi-atunci ce aştepţi? Pune mâna repede pe telefon.

GENERALUL: *(se execută îngrozit)* Alo... cabinetul! Un miting fierbinte pentru... Înălţime… *(către Înalţimea-sa)* …la ce oră?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Cât mai repede.

GENERALUL: *(la telefon)* Cât mai repede! Ce ziceţi? Înălţime, întreabă unde să fie?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Cum unde să fie?

GENERALUL: Adică, pe stadion sau sub balcon.

ÎNĂLŢIMEA-SA : Unde o fi, dar să fie colorat frumos.

GENERALUL : *(vorbind la telefon)* Alo! Sub balcon, dar să fie colorat frumos.

ÎNĂLŢIMEA-SA : De ce sub balcon, generale?

GENERALUL : Să fie pe aproape, să nu osteniţi.

ÎNĂLŢIMEA-SA : Atunci, sub balcon, că tot nu am chef azi de elicopter!

GENERALUL : *(la telefon, dur)* Alo! Sub balcon, dar să fie colorat frumos...

ADJUNCTUL : *(care a auzit de miting, se adresează foarte solemn)* Miting? Vă îmbrăcaţi pentru miting?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Ce întrebare e asta? Bineânţeles că mă îmbrac, că nu oi ieşi aşa... Of, că dobitoc mai eşti!

ADJUNCTUL: *(răspunzând în poziţie de drepţi, solemn)* Da, să trăiţi! Sărut mâna.

ÎNĂLŢIMEA-SA: Ce da?

ADJUNCTUL: ...Sunt dobitoc, adică, dacă îmi permiteţi, un bou încălţat!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Of, adu pantofii numărul 111 de pe raftul numărul 7!

ADJUNCTUL: Da, să trăiţi! Sărut mâna! *(iese)*

ÎNĂLŢIMEA-SA: Vai ce cald îmi e!

GENERALUL: Să vă fac puţin vânt? Doriţi?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Ce vânt? Mai bine ajută-mă să mă îmbrac. E, acum e acum! Cum îmi fac părul?

GENERALUL: Cred că poziţia 47 ...

ÎNĂLŢIMEA-SA: Pe dracu 47, să latre iară câinii la mine? Nu, cred că poziţia 51! Da! 51! Îmi da o notă de mister...

GENERALUL: Da vă dă o notă de mister...

ÎNĂLŢIMEA-SA: Ba nu, nu e bine, nu se asortează cu fusta 2016. Ştiu, 9! Ce zici? Sau 15!

GENERALUL: Sigur! Adică... cum ziceţi dumneavoastră.

ADJUNCTUL: *(intră vizibil agitat)* Înălţimea-Ta, dacă îmi permiteţi?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Ce e dragă?

ADJUNCTUL: ...E aşa cum aţi spus mai înainte... sunt un... adică un dobitoc... un bou... nu găsesc pantofii numărul 111! Pe raftul numărul 7, la numărul 111 se află o pereche de ghete! Şi au numărul 333! Şi au culoarea număru...

GENERALUL: Dacă eşti bou!

ADJUNCTUL: Încălţat, să trăiţi!

GENERALUL: Caută pe raftul numărul 333 la numărul 111!

ADJUNCTUL: *(uimit de logica raspunsului ptimit)* Da, să trăiţi! *(iese)*

ÎNĂLŢIMEA-SA: Off, Doamne ce fac cu aşa proşti, pe lângă mine! Nu găsesc nimic niciodată. Generale, adu-mi rochia numărul 73 din şifonierul numărul 10A, sutienul numărul 2007 din dulapul 1, portjartierele 27...

GENERALUL: *(disperat uitându-se în carneţel)* Astea le-aţi mai spus şi data trecută...

ÎNĂLŢIMEA-SA: Ei şi ce? Are curajul să se uite cineva pe dedesubt?! Şi ciorapii 800! *(generalul înţepeneşte)* ...Şi ciorapii 800!

GENERALUL: *(palid)* ...Dacă-mi permiteţi... nu mai sunt!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Cum?

GENERALUL: *(încercând să se scuze)* Aţi spus data trecută că nu-i mai folosiţi şi i-am făcut plasă de tânţari.

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(nu-i vine să creadă, respiraţie grea, ameninţătoare)* A...aa...aaaa! Înnebunesc! Din ciorapii mei 800 pe care i-am primit acum 5 ani de la tovarăşul idiolog? Mi-ai stricat colecţia?! Înnebunesc! Înnebunesc! Înnebunesc! *(furioasă, dă din picioare)*

GENERALUL: Înălţime, vă e rău? Să vă fac puţin vânt?

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(plângând în hohote)* Amintirea mea, scumpa mea amintire. Culcat! Drepţi! Culcat! Drepţi! Culcat! Să mi-i aduci aşa cum sunt, că te împuşc, bag un glonţ în tine, idiotule! Mişcă, să nu te văd! Mâine, poimâine o să-mi luaţi chiloţii să vă faceţi fesuri de schi. Dobitocilor! Ieşi, să nu te mai

văd! *(generalul iese)* Amintirea, scumpa mea amintire! *(afară se aude un zgomot puternic de căzătură)* ...Ce-a mai fost şi asta?

ADJUNCTUL: *(intră speriat, cu nişte cizme înfăşurate de gât)* ...Înălţimea-Ta, dacă-mi permiteţi...aşa cum aţi spus mai înainte...

ÎNĂLŢIMEA-SA: Eşti un bou încălţat! Ce-ai mai făcut?

ADJUNCTUL: *(foarte speriat cu vocea tremurată*) Am intrat în magazia 21 şi am început să caut pantofii numărul 111 începând cu primul raft de jos, numărul 1. Când am ajuns la ultimul şi eram gata să-i găsesc, s-au rupt rafturile inferioare cu mine şi aşa cum spuneaţi şi dumneavoastră mai înainte, sunt desigur un adevărat bou încălţat, pentru că s-au amestecat cu ghetele, cu teneşi, papuci, cizme, adidaşi... de-a valma.

ÎNĂLŢIMEA-SA: Aaa...*(respiraţia a devenit foarte grea, iar starea de nervozitate s-a accentuat)* ...Te omor, fir-ai al dracului de dobitoc. Culcat! Drepţi! Culcat! Drepţi! Culcat! Şi eu cu ce mă încalţ la miting? Aaa, mi-e rău, înebunesc! Înebunesc! Înebunesc!

ADJUNCTUL: Să vă fac puţin vânt?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Ce vânt?! Mişcă şi sortează pantofii, dobitocule, că altfel te împuşc! *(adjunctul iese)* ...Înnebunesc! Înnebunesc! Înnebunesc! *(intră generalul cu o ramă de geam pe care stau intinşi ciorapi 800)*. Să nu-mi spui că ăia sunt ciorapii mei numărul 800 pe care i-am primit acum 5 ani de la tovarăşul idiolog în o mienouăsuteoptzecişi... amintirea mea... Ce te holbezi aşa? Ăla cade şi nu

găseşte 111, 333, 07, iar tu, 800, amintirea mea, i-ai făcut plasă de ţânţari. Înnebunesc! Înnebunesc! Înnebunesc!

GENERALUL: Înălţime, ce ziceţi dacă i-am pune în loc de tablou, tot au ramă. Îi puteţi vedea mereu *(dă un tablou deoparte şi pune rama de geam).* Ce ziceţi?

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(nu mai are aer, oftând)* Ce zic! O să spun că într-o zi o să vă împuşc pe toţi! *(începe iar să delireze şi să mângâie tabloul)* 800 ! 22 cu 11,63 !...

GENERALUL: ...Înălţime, vă e rău!

ÎNĂLŢIMEA-SA: 323, peste 4 cu purcei şi un zid cu bilețele să mă joc noaptea cu ele. *(care s-a calmat, dar starea de paranoia s-a accentuat, mângâie tabloul)* 800, 800. *(De afară, de la un difuzor distorsionat, se aud sunete: urale, cor, fanfară, rumoare, suprapuse;*

ADJUNCTUL: Înălţime, poporul vă asteapta!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Să mergem! *(iese împreună cu adjunctul urmată de general)*

SCENA II

ADJUNCTUL singur

ADJUNCTUL: *(imediat uşa balconului se deschide şi intră foarte agitat)* Dracul să mă ia. *(imită)* "Unde e mă imbecilule discursul şi apa minerală." La dracu să te ia! Că nu mai pot! Unde e? Că ultima dată le-am lăsat în elicopter. Da, în elicopter, să mă cac pe el de elicopter, că eu am rău de înalţime. Dacă-i

spun că mie frică mă aruncă din zbor, ce naiba fac acum. De unde să iau discursul !? Apa ca apa… *(caută disperat un pahar pune nişte apă, apoi îi vine o ideie salvatoare)* Ştiu! Discursul de anul trecut, orcum încurcă toate foile… *(se duce în altă cameră şi vine repede cu nişte foi, ia paharul şi dă să iasă, brusc intră Înălţimea-sa ţinându-se cu mâna de burtă, în spate, ajutând-o, Generalul)*

SCENA III

ADJUNCTUL GENERALUL şi ÎNĂLŢIMEA-SA

ÎNĂLŢIMEA-SA: Aoleu, mi-e rău, da' ce rău... *(Generalul şi Adjunctul strâmbă din nas)* Ce? Ce vă strâmbaţi aşa, nu va plăcut mitingul?

ADJUNCTUL: Ba da. A fost...

GENERALUL: Şi cu ciferele astea, nu a mai fost nevoie de grafice *(imită)* 800, 800, lume multă... 41 cu 911... cu 12 pe 425... foarte frumosm scurt și la obiect.

ÎNĂLŢIMEA-SA: Hai ajuntaţi-mă repede, duceţi-mă ...

GENERALUL: La care?

ÎNĂLŢIMEA-SA: La prima, că nu mai pot!

ADJUNCTUL: Prima e la parter.

ÎNĂLŢIMEA-SA: Nu aia, 1 A, boule! Am spus prima, cea mai apropiată!

GENERALUL: Adică 191 *(tresare)* Adică cea de la mine?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Care o fi! Hai, hai *(intră la toaletă)*... Închideţi uşa!

ADJUNCTUL: Da, să trăiţi! Sărut mâna! *(Genralul şi Adjnctul stau în poziţie de drepţi, lângă uşă)*

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(de partea cealaltă)* Mi-e rău... Rău... Vai... *(dintr-o dată izbucneşte într-un ţipăt de disperare)* Aaaa! Aaaa! Aaaa! Generaleee! Aaaa!

GENERALUL: *(vizibil speriat)* Ordonaţi! Să trăiţi! Sărut mâna! Ce, să fac?

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(de partea cealaltă, foarte nervoasă)* Cine e asta goală, lipită de uşă? V-am spus să nu mai văd urmă de persoană străină. Ce caută asta aici?

GENERALUL: Staţi, nu vă zbuciumaţi! E o persoană străină, am lipit-o acolo la baie ca să văd cât de rău o duc străinii. Sunt proşti şi săraci de nu mai au nici haine pe ei. Uitaţi-vă cât e de slabă! Până acum o fi murit de foame!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(care şi-a mai revenit)* Aaa! Generale, unde e igienica?

GENERALUL: *(palid)* Înălţime, dacă-mi permiteţi... Aţi spus să facem economie!... Găsiţi pe pervazul geamului...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(un moment de linişte apoi izbucneşte în ţipat)* Aaaa! Idioţilor! Culcat! Drepţi! Aaa! Idioţilor! Culcat! Drepţi! Culcat! Drepţi! ...Astea sunt luările mele de cuvânt.

GENERALUL: Sunt vechi de acu cinci ani, când aţi spus să facem economie.

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(izbucneşte în plâns)* Culcat! Drepţi! Culcat! Drepţi! *(plânge şi mai tare)* Şi poza mea dând din mână, înnebunesc, înnebunesc, înnebunesc! ...Mă sufoc! N-am aer, nu mai pot respira! Colțurile mă strâng...

GENERALUL: Am mărit şi ferestrele şi tavanul...

ADJUNCTUL: Generale, să-i fac puţin vânt, ce ziceţi?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Vă împuşc pe toţi. Generale, dă-mi pistolul!

GENERALUL: Poftim?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Am spus să-mi dai pistolul! *(scoate mâna şi cere pistolul)* Pistolul Generale! *(Generalul, foarte speriat, îi dă pistolul)*

GENERALUL: Înălţime, e încărcat...

ADJUNCTUL: *(aparte)* ...Zicală: peştele se împute de la cap...

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Gura, Generale!

GENERALUL: *(speriat arătând către adjunct)* Nu eu...

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Gura! *(un moment de linişte, apoi se aude un foc de armă)*

GENERALUL: *(înţepeneşte, la fel şi adjunctul, se privesc lung şi nu le vine să creadă, apoi se strâng în braţe încet plângând de bucurie)* Uraaa!

ADJUNCTUL: *(creşcendo)* Ura! Ura! Ura!

GENERALUL: *(încet)* Trăiască! Trăiască! Trăiască!

ADJUNCTUL: Ura! Ura! Ura!

GENERALUL: Adjunctule, în acest moment te avansez la gradul de General!

ADJUNCTUL: *(cu capul plecat)* Vă mulţumesc, Înălţime *(în acest timp generalul îi dă epoleţii adjuntului, acesta emoţionat se aşează în grnunchi şi pronunţă solemn pupându-i mâna)* Trăiască!

GENERALUL: Ura!

ADJUNCTUL: Trăiască! Trăiască! Trăiască! *(în timp ce euforia creşte, între cei doi, uşa se deschide încet şi cu pistolul în mână îşi face apariţia Înălţimea-Sa)*

ÎNĂLŢIMEA-SA: Dar cine a spus că am murit? *(Generalul şi Adjunctul paralizează de frică)*

ADJUNCTUL: Aaaaa.. Ne bucuram… sărbătorem că aţi făcut… Că ați scăpat de constipație!

INALTIMEA-SA: Aşa deci? 09...72... 41, prin noroi... 33 cu mititele, 7, 7 drept în ele!

GENERALUL: *(uluit)* Ordonaţi! Să trăiţi! Sărut mâna!

ADJUNCTUL: *(speriat)* Şi eu!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(către General)* Te-am întrebat, Generale de unde se împute peştele!?

GENERALUL: *(speriat arată către adjunct)* El știe!

ADJUNCTUL: Ba nu! Nu știu...

GENERALUL: Ba știi! Tu ai zis...

ADJUNCTUL: Eu nu mănânc pește...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(deja nebună, strigă)* Gura! *(către General)* Generale, te-am întrebat de unde se împute peştele!?

GENERALUL: Cum aţi spus dumneavoastră: de la 09...72... 41, prin noroi... 33 cu mititele, 7, 7 drept în ele!

ÎNĂLŢIMEA-SA: 1, 1, 1!

GENERALUL: *(năuc)* Poftim?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Am spus: Da! Da! Da! De azi înainte *(descoperire)* ...”da” va fi cifra 1! Dobitocilor!

ADJUNCTUL: 1, să trăiţi!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(arătând pistolul Generalului)* Generale, arătaţi-mi cum funcţionează drăcovenia asta!

GENERALUL: *(ia pistolul cu mâna tremurând şi se uită la el)* Da, să trăiţi! Sărut mâna!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Da, să trăiţi! Sărut mâna! Va fi 1, 10! Simplu!

ADJUNCTUL: 1, 10! Adică da! Să trăiţi! Sărut mâna!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Nu era nevoie să-mi traduci.

ADJUNCTUL: 1, 10!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Generale! Aştept! Uite, ca să nu zici că sunt rea, îţi mai dau o şansă.

GENERALUL: *(tremurând)* Sărut mâna! Sărut mâna! Sărut...

ADJUNCTUL: *(şoaptă către General)* 1, 10!

GENERALUL: *(bulversat tremurând)* 10! 1! mâna! Sărut mâna! 10... 11...! Sărut...

ÎNĂLŢIMEA-SA: 220, 4, câini fără coteț... 9, 1, 0, 8

capul tău e poc, poc, poc.

GENERALUL: *(nu înţelege nimic)* Poftim?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Pistolul are 9 gloanţe, minus unul?...

ADJUNCTUL: 8?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Dacă nu taci, vor fi 7, iar şansele de reuşită ale Generalului vor fi de la 7 la 2! Vrei ca Generalul să sufere din acuza ta? Deci Generale, folosim pistolul ca ruletă: învârţi butoiaşul, pui pistolul la tâmplă şi dacă în momentul în care apeşi

pe tragaci se aude un zgomot, înseamnă că ai avut noroc, iar dacă nu se aude... înseamnă că-ţi poţi păstra funcţia de General. Ce zici, Adjunctule?

ADJUNCTUL: *(solemn foarte speriat)* 1, 10!

GENERALUL: *(cu voce tremurată plângând)* Înălţime, vă rog, vă implor! Sărut 10... 20... Eu ca General cunosc cel mai bine toate punctele strategice şi ce trebuie să facem în caz de nevoie. Încercaţi-mă... trimeteţi-mă să vă aduc tot ce doriţi, fusta 207 sau rochia 903, papuci 2, 3. Ştiu totul cu ochii închişi... Vă rog... Vă implor... *(puză)* Mai scoateţi un glonte!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Îmi pare rău, Generale! Nu pot! Şi aşa e prea mult... Aştept. Nu uita: dacă nu se aude zgomot, îţi păstrezi funcţia de General. Vrei să renunţi la funcţie şi să fi numit dezertor?

GENERALUL: Nu, să trăiţi! Sărut mâna... Dar înainte aş dori să-mi fac autocritica.

ÎNĂLŢIMEA-SA: Nu Generale, autocritica o vei face după... mie mi-e somn... Ce zici, adjunctule?

ADJUNCTUL: 1,10!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(se uită la Adjunct şi zice)* 8 pot 9, 70, 27 pe pereți! 1, 1, 9, 8, 7 tu cu poc, poc, poc!? Ce zici, Adjunctule?

ADJUNCTUL: 1, 10!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(uimită)* Câtă generozitate! Mă uimeşti, Adjunctule!

ADJUNCTUL: 1,10!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Generale stop! Adjunctul a spus da. Cât îţi vei face tu autocritica, Adjunctul îţi va locul. Economie de timp.

ADJUNCTUL: *(speriat şi vizibil derutat)* ...Prea Înălţime... eu... nu... adică am zis... 1, 10.

ÎNĂLŢIMEA-SA: Adică… da, să trăiţi! Sărut mâna... Greşesc cumva?

ADJUNCTUL: Aaaa... Nu, dar eu nu ştiu să trag cu pistolul ăsta aşa mic. Vreau un tun... un...

GENERALUL: *(uşurat)* Aaa... Dar e simplu! Uite: învârţi butoiaşul, îl pui la tâmplă, apeşi pe trăgaci... şi...

ADJUNCTUL: *(ia pistolul, după ce Generalul l-a pregătit, învârtind butoiaşul îl pune la tâmplă şi zice)* 1, 10! 1, 10! Apăs aici! ...

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Apasă în linişte. Generale! Aştept.

GENERALUL: Autocritica: „Există în viaţa oamenilor momente esenţiale în care dimensiunile cele trei ale timpului se unesc într-o strălucită sinteză, completându-se, lămurindu-se şi definindu-se una pe alta, trecutul proiecteaza supra prezentului... lumina vie şi puternică a înţelegerii, iar faptele, realitatea şi visurile prezentului conturează limpede şi însufleţitor profilul viitorului”.

ADJUNCTUL: *(aplaudă)* Bravo! E ca în carte! Bravo!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Gata, Generale?

GENERALUL: Da... Adică nu... Ar mai fi încheierea, dar propun să luăm o pauză pentru a putea urmări cu atenţie faptele de arme ale Adjunctului.

ÎNĂLŢIMEA-SA: 1! Hai, Adjunctule, că aşteaptă şi Generalul *(căscând)* şi vreau să mai şi dorm în noaptea asta.

ADJUNCTUL: *(tremurând cu pistolul la tâmplă)* 1! 10!... 1! 10!

GENERALUL: Calm! Deci, tragi aer puternic în piept, pui pistolul la tâmplă...

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Nu! *(căscând puternic)* Nu! Nu! Aş vrea în gură, îi tremură mâna şi mi-e frică să nu greşească.

GENERALUL: Da! Înălţimea-Sa are dreptate! E mult mai bine în gură! Aşa! Calm, nu-ţi rămâne decât să apeşi pe trăgaci. Gândeşte-te că o faci pentru mai binele, pentru viitor, pentru...

ADJUNCTUL: 1, 10! *(trage aer în piept, pune pistolul în gură şi îi vine să vomite)*

GENERALUL: Hei nu-l băga așa de mult că atingi omulețul și vomiți.

ADJUNCTUL: *(încearcă de câteva ori şi de fiecare dată îi vine să vomite)*

GENERALUL: *(oarecum nervos)* Ce sensibil mai ești... Dă-mi voie și nu mai scoate limba. *(ia pistolul din mâna lui mai învârte odată butoiaşul)* Hai gura mare! *(baga pistolul în gura adjunctului)* Hai, gata poftim apasă pe trăgaci.

ADJUNCTUL: *(cu pistolul în gură bolboroseşte ceva).* Apăsa-ți dumneavoastră...

GENERALUL: *(nu înțelege, scoate pistolul din gura adjunctului)* Ce spui?

ADJUNCTUL: Să trageți dumneavoastră că mie îmi este frică...

GENERALUL: *(foarte surprins)* Să trag eu?

ADJUNCTUL: Da Generale... îmi tremură mâna și vomit...

ÎNĂLŢIMEA-SA: Hai odată generale!

GENERALUL: *(Speriat)* Da Înălțime... apăs pe trăgaci... Hai adjunctule, închide ochi, așa, acum gura mare... Fi atent concentrazăte că apăs... (*apasă pe trăgaci. Nimic)*.

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(râzând)* Generale, ai potrivit butoiaşul exact unde singurul glonte lipsea, culmea sorţii.

ADJUNCTUL: Ura! Ura! Generale, e rândul tău *(vizibil înebunit de fericire)*. E foarte simplu. Uite, învârţi aşa butoiaşul, pui pistolul în gură... Gândeşte-te că o faci pentru patrie, pentru viitorul acestei ţări...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(care a aţipit)* ...Bravo! Bravo, Adjunctule! Felicitări! Ai reuşit să îţi păstrezi funcţia! Generale, e rândul tău, sau ai ceva împotriva acestui program?... *(cască profund)*

GENERALUL: Ce să am... cum spuneţi dumneavoastră. E un program luminos! Program de dezvoltare al societăţii înfăţişat în proiectul de directive pentru noul plan viitor, corespunde pe deplin eforturilor susţinute din partea clasei...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(aproape adormită)* Generale ... *(cască)*

GENERALUL: *(epuizat cu voce scăzută)* Avem încredere nestrămutată în energia şi capacitatea elevilor noştri care de-a lungul anilor încă din anul acela victorios al...

ÎNĂLŢIMEA-SA: 8, 9, 10, 11, 12? *(generalul şi aduncțul nu înţeleg nimic)* Adjunctule, te-am întrebat cât e ceasul? Ce-o fi aşa greu?

ADJUNCTUL: ...E foarte târziu, Înălţime!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Nu ştiam de ce îmi e aşa somn! Generale, te superi dacă o lăsăm pe mâine? Şi mâine e o zi! Acum mi-e somn şi-mi vine să dorm. *(cască)* ...Vă ascult ...

GENERALUL: Să vă spunem povestea?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Da, dar cu intonaţie! 800, 800, 21 ...9 *(vorbeşte moleşită de somn)*

GENERALUL: A fost odată ca niciodată că dacă nu era... nu se povestea...

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Cu intonaţie 7, 9, 11. N-a fost clar! Începând de azi vom comunica numai prin cifre *(cască profund, abia se mai ţine pe picioare: Generalul şi Adjunctul încearcă să o aşeze pe canapea)*

GENERALUL: S-a îngreunat!

ADJUNCTUL: Sac de sare!

GENERALUL: Mi-am rupt şalele!

ADJUNCTUL: Pietre de moară!

GENERALUL: 1, 10! 1, 10!... 41, 100, 61, 70, 42, 41... Pâș, ...Pâș... 74, 11, 200, 20, 90 ...hop, hop, hop, 99, 2000... *(către adjunct)* Şât! Doamne, ajută! S-a potolit! Până mâine uită. Dacă nu-mi dădea prin cap să-mi fac autocritica, acum n-aş mai fi pe lumea asta.

ADJUNCTUL: 1, 10!

GENERALUL: Iar tu ar trebui să-mi mulţumeşti pentru că ţi-am salvat viaţa!

ADJUNCTUL: 1, 10!

GENERALUL: Dacă nu eram eu să-ţi potrivesc butoiaşul?

ADJUNCTUL: 1, 10!

GENERALUL: 1, 10! Hai s-o cărăm în 123 *(Înălţimea-Sa este dusă mai mult târâită şi împinsă spre dormitorul 123, se aude o pendulă bătând în neştire)*

SCENA IV

GENERALUL, ADJUNCTUL şi STICLESCU IOSIV (primi doi ies din dormitorul 123 foarte obosiţi, generalul nervos peste măsură, se aşază pe canapea şi, cu un aer superior, se adresează adjunctului)

GENERALUL: „Auzi să comunicăm prin cifre: 50, 61, 70, cu 41" Înebunesc! Înebunesc! Îmi plesneşte 7-le. Pardon, capul! Nu mai pot! *(îşi pierde controlul şi începe să plângă ca o fetiţă).* Nu mai pot, mă, Adjunctule!

ADJUNCTUL: Poate vă spun povestea. Doriţi?

GENERALUL: *(oftând)* Da. Încearcă! Dar cu intonaţie, să vad şi eu cum e! *(plânge iar)...* Asta ne bagă în pământ, Adjunctule!

ADJUNCTUL: Cum vreţi dumneavoastră, să trăiţi!

GENERALUL: ... Cu intonaţie!

ADJUNCTUL: 1, 10! Adică da! Să trăiţi! Sărut mâna! *(începe povestea cu mişcări largi pantomimă)* 41, 100, 21, 61, 70, 42, 41, 7...*(brusc sună telefonul)* Alo, da! Cabinetul! Cum, la ora asta?

GENERALUL: ...Ce mai e? Ce mai e, măi Adjunctule! ...Acum chiar îmi pare rău că nu m-am împuşcat...*(izbucneşte în plâns)*

ADJUNCTUL: Au prins un dizident, ceva, un poet. L-au surprins făcând... treabă sub lozinci...

GENERALUL: Ce treabă?

ADJUNCTUL: Omul era sub lozinci când l-a trecut.

GENERALUL: Ce?

ADJUNCTUL: I-a venit aşa, subit! La trecut!...Înţegeţi, ce naiba!

GENERALUL: A făcut treabă mare sub lozinci?
Caca !?

ADJUNCTUL: Nu mare, caca… sub lozinci! Mică pipi.

GENERALUL: *(liniştindu-se)* A, se pi... Adică pipi, pipi! *(râde)*

ADJUNCTUL: *(sobru)* Nu-i de râs. A făcut sub lozinci, cum zici... treabă mică! Pipi.

GENERALUL: *(sare în picioare speriat)* Sub lozinci! Ce-i de făcut? Spune? Înebunesc! Înebunesc! ...Am găsit ...Până dimineaţă să schimbe întreg gazonul şi să planteze alte flori...!

ADJUNCTUL: E iarnă!

GENERALUL: Să planteze brazi! Să facă ceva! Să schimbe pământul! Asta ne-ar mai trebui acum! Să-i miroasă Înălţimii-Sale a pipi de poet!

ADJUNCTUL: *(vorbind la telefon)* Schimbaţi pământul şi puneţi brazi... Nu brazi-copaci, proştilor, brăduţi! de la brăduţ...

GENERALUL: Să-l aducă pe ăla aici... Pe poet!

ADJUNCTUL: Şi aduceţi-l repede! Nu tontule! Nu brăduţul! Poetul!

GENERALUL: N-am mai dormit de... nici nu mai ştiu când. Îl distrug, numai să vină, nu mai pot. Şi ea, cârma ţării... veghează pe burtă! *(imită)* „700, 41, 21, 21, 42 şi 71, 241, 800, 800, 2700” Ce visează noaptea, face a doua zi. Cerul înstelat... nu mai erau stele, erau cifre şi străluceau aşa de frumos, dar cel mai frumos strălucea un...

ADJUNCTUL: „8 şi un 9”... 1, 10! ...Să vă fac puţin vânt?

GENERALUL: Ce vânt, du-te şi zoreşte-i; adu-l pe ăla mai repede!

ADJUNCTUL: 1, 10! *(iese)*

GENERALUL: *(se aşează pe canapea, foarte obosit, cască)* „800, 800”. Idioata; parcă nu a spus ea că nu mai foloseşte ciorapii ăia! *(pe jumătate adormit, căscând)* „Generale, sutienul 900! Generale... *(cască foarte puternic)*...nu rochia 5028 ...Generale... *(adoarme şi vorbeşte în somn)* ...puţin vânt! 800, 800! ...Papucii 2, 3! ...Dulceaţa 432! *(adoarme, afară se face auzită vocea adjunctului)*

ADJUNCTUL: Hai mişcă! *(se deschide uşa de la intrare, adjuntul şi Sticlescu Iosiv)*.Hai odată! Mişcă!

IOSIV: *(uimit de grandoarea interiorului, admiră cu voce tare)* Vai, cât de frumos! Ce grandoare! Nu-mi vine să cred că-i adevărat. *(se uită la tabloul cu ciorapi)* Ce tablou! Cine-i autorul? Foarte original!... Nu-mi vine să cred!

ADJUNCTUL: Puţintică răbdare şi o să crezi! *(dă cu ochii de general, care doarme pe canapea)*...Şit! Gura, că doarme Generalul! Şit! *(nu ştie cum să-l*

trezească, către Iosiv, care admiră tabloul)...Taci mă! Stai jos! O să te anchetez eu cu mâna mea, şi nu te mai foi atâta.

IOSIV: N-am fost niciodată...

ADJUNCTUL: Gura! Atenţie! O să-mi răspunzi în şoaptă la următoarele întrebări, completând acest chestionar tip grilă!

IOSIV: ...Foarte frumos aici, la dumneavoastră!

ADJUNCTUL: O să fie mai frumos când s-o trezi Generalul. *(generalul se mişcă)*...Şiii! 230, 7, 47, 70 cu 41, 291!...

IOSIV: ...Cât?

ADJUNCTUL: Taci, mă! Tu n-ai de unde să ştii. Aşa e povestea! *(în şoaptă)* Ia zii! Numele!

IOSIV: *(face semn că nu aude)*

ADJUNCTUL: *(forţându-se să-l facă să înţeleagă cu mişcări de pantomimă)* ...Numele?

IOSIV: *(înţelegând într-un târziu şi răspunzând-ui tot în şoaptă)* Sticlescu.

ADJUNCTUL: Cum?

IOSIV: Sticlescu.

ADJUNCTUL: *(dă din cap că a înţeles şi îl întreabă mai departe)* ...Prenumele?

IOSIV: *(înţelegând cu greu)* ...Iosiv.

ADJUNCTUL: ...Cum? ...Iosif?

IOSIV: Nu Iosif cu f, ci Iosiv cu v.

ADJUNCTUL: De ce cu v?

IOSIV: De unde să ştiu? Eram mic. Aşa au vrut părinţii mei!

ADJUNCTUL: Aha! Starea civilă?

IOSIV: Poftim?

ADJUNCTUL: Starea civilă? *(Iosiv nu înţelege. Adjunctul face semn la verighetă)* ...Eşti însurat?

IOSIV: *(vrând să-l facă să înţeleagă mai multe face un gest şi dărâmă sticlele. Brusc se trezeşte generalul, iar adjunctul devine foarte autoritar, îi dă două palme şi continuă interogatoriul)*

ADJUNCTUL: Ai scris cu creta, mă?

IOSIV: *(speriat)* ...Nu!

ADJUNCTUL: Cu vopsea?

IOSIV: Nu!

ADJUNCTUL: Da' cu ce-ai scris mă, spune, cu ce ai scris?!

IOSIV: Eu nu scriu decât cu creionul. Altfel nu pot să scriu!

ADJUNCTUL:*(către general, care s-a trezit)*...Domnule şef, permiteţi-mi să-l dau cu capul de masă, poate-şi aduce aminte.

GENERALUL:*(îndreptându-se către el ca un câine turbat)* ...Lasă-l! Dă-mi voie! ...Ai scris cu creta, mă?

IOSIV: Nu!

GENERALUL: Cu vopsea?

IOSIV: Nu!

GENERALUL: *(explodând)* Dar cu ce-ai scris, mă? Spune odată că te omor, te dau cu capul de masă! Paştele mătii…

ADJUNCTUL: Şefu'! Şefu'!...Să-l daţi mai încet, să nu se trezească... *(arată către dormitorul 123)*

GENERALUL: Cee, măăă!? Ne crezi proşti?

IOSIV : *(foarte speriat)* ...Da, adică nu, adică... Adică aş vrea, vreau să comunic.

GENERALUL: Comunică atunci. Ai scris sau nu?

ADJUNCTUL: *(milostiv)* Spune, mă ce ai scris. Nu vezi că îl superii pe şeful? Vrei să-l doară 7-le şi să ia pastile?

IOSIV: Nu !

ADJUNCTUL: Atunci comunică odată! Recunoaşte că ai scris şi gata! Scapi şi tu şi dormim şi noi cu el... Şefu'! Şefu'! *(generalul se întinde pe canapea)* ...Uite, mă, l-ai supărat pe şefu'. Şefu', relaxaţi-vă! *(îi aşează capul pe o pernă)* ...Întindeţi-vă, aici, aşa...

IOSIV: *(vrând să-şi ceară scuze)* ...Eu, ştiţi... nu...

GENERALUL: *(geme şi începe să plângă)*

ADJUNCTUL: Taci, mă! Nu vezi că se relaxează şefu'? Gura! Aşa, acum e linişte. *(se apropie de şef şi încet îi spune la ureche)* Şefu', pot să continui povestea? Şi mă ocup eu de el.

GENERALUL: 1! Dar cu intonaţie!

ADJUNCTUL: 1, 10, şefu! *(începe cu mişcări de pantomimă)* Șaptele jos! 41, 101, 21, 61! 70, cu 42, 40 cu mult noroi. Caprele pășteau la vale sârme becuri 33! Iar când soarele apunea 300 tot vorbea și striga c-o-njurătură drept la 70 în gură. Și pe burtă toți mergeau, bilețe bețișoare 16... 2000 călare, mititeii de purcei sugeau lapte la căței, 99, 33! 99, 33!

IOSIV: L-aţi mai zis odată...

GENERALUL: *(sare în picioare, se ţine cu mâna de cap şi începe să plângă)*

ADJUNCTUL: *(către Iosiv)* Gura, tâmpitule! Cum îţi permiţi, mă să deschizi gura când se relaxează

şeful?

IOSIV: ...Mă scuzaţi!...

ADJUNCTUL: Taci odată *(se duce către general şi-l culcă iar pe canapea)* Încet, şefu'! Aşa 200, 200! Uşurel! 2, cu 2, 51...

IOSIV: *(uimit)* Cât?...

ADJUNCTUL: Taci mă nenorocitule! Așa e povestea, tu nu știi. *(către general)* Ușor șefu, reiau! Aşa 200, 200! 2, cu 2, 51... 890, 33, 20, 41 pe pereţi? 1, 1, 91, 41, 71! 71, 20, 41 pe pereţi? 200, 52, 71 prin noroi! 42 cu 42 trece tancul prin noroi... și cu țeava ridicată... și cu țeava ridicată... pe 80 săltă odată *(către Iosiv)* Sst! S-a potolit! *(Iosiv dă din cap că a înţeles)* Acum o să continuăm ce am început... *(se ridica şi se mută la birou)*... Auzi, acum poţi să-mi spui mie fără frică!

IOSIV: *(în şoaptă)* ...Nu-mi faceţi niimic?

ADJUNCTUL: Nu. Ce am eu cu tine? Te cunosc de undeva?

IOSIV: Mai ştii? Eu nu vă cunosc pe dumneavoastră!

ADJUNCTUL: *(caută prin birou, scoate o fişă şi continuă interogatoriul, dar pe un alt ton, fiindu-i foarte somn)* Păi vezi, dacă stai numai cu capul în hârtii? Scrii, scrii, ai grijă că eşti tânăr, ai nevastă frumoasă, cam trag vecinii cu ochii la ea...

IOSIV: O cunoaşteţi pe nevasta mea?

ADJUNCTUL: *(căscând profund)* Nu, dar aşa scrie aici! Crezi că te mint? Uite fişa. Ei, ce zici, îmi spui? Ai scris sau nu?

IOSIV: Sunt poet, aşa cum scrie acolo. Am scris, dar numai cu creionul, rar cu stiloul *(adjunctul îi face*

semn să vină mai aproape. Iosiv se mută lângă el pe canapea) ...Nu am scris niciodată cu creta sau cu vopsea *(adjunctul începe să plângă)...*E, acum când m-a trecut sub lozinci, nu am văzut ce am scris pentru că era beznă... Ştiţi...

ADJUNCTUL: *(oftând, pe jumătate adormit)* De ce nu vrei, măi nenorocitule, să comunici? Recunoaşte odată pentru totdeauna că ai scris şi gata, scapi şi tu şi dorm şi eu un pic!

IOSIV: *...(îmbrăţişându-l)* Da' nu am scris!

ADJUNCTUL: *(care oftează în braţele lui)* Tu vrei să ajung ca şefu? *(arată cu ochii închişi către epoleţii generalului)...*

IOSIV: *(compătimindu-l)* A, da, poate mai mare...

ADJUNCTUL: *(aşezându-se în braţele poetului ca un copil aproape adormit)* Nu există mai mare! El e ultimul.

IOSIV: *(legănându-l pe adjunct, spune nişte cifre la întâmplare)* 720, 41 pe pereţi 5? 5? 80, 90, 41 pe pereţi! 1, 10! 1, 10! *(tot mai rar)* 9, 1, 1, 8! 800, 900, 1000... 2, 3, 4, 5, suta! ...4, ...*(îi cade capul)*

(Pendula bate iar tot mai discret, din când în când îi cade capul lui Iosiv. Toţi sunt duşi pe „cea lume")

SCENA V

GENERALUL, ADJUNCTUL, ÎNĂLŢIMEA-SA, iar mai târziu STICLESCU IOSIV. La ridicarea cortinei Sticlescu Iosiv îl ţine în braţe pe adjunct, dormind

pe o canapea pe care doarme întins generalul sforăind.

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(intră în cămaşă de noapte din dormitorul 123, când dă cu ochii de cei trei, are un şoc)*...Aaa! Înebosută? Înebosută? O sută! *(toţi trei sar în picioare şi încep să pronunţe puternic în cor)*

GENERALUL, ADJUNCTUL: 1, 10! 1, 10!

IOSIV: *(speriat, începe să pronunţe mecanic)* 1, 10! 1, 20! 1, 30!1, 40!

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Gura, că m-aţi înebosută! *(foarte autoritară)* 8, 9, 10, 11, 12?

ADJUNCTUL: *(uitându-se la ceas)* 8 fără 10. 1, 10!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Ce trebuia să fac eu la ora asta, Generale?

GEMNERALUL: Înălţime, dacă-mi permiteţi, trebuia să vă treziţi la ora 11 şi 30 de minute, iar programul în care sunt înscrise liniile directoare ale dezvoltării economiei... principalele ritmuri şi proporţii... are după cum ştiţi, caracter de lege, ale cărei prevederi sunt obligatorii. Ca în orice organism viu pot apărea situaţii noi, determinate de procesul dezvoltării social-economice de... de progresul tehnic precum şi de alte împrejurări. *(Înălţimea-Sa cască profund şi se aşează şi ea pe canapea)* ...De aceea, în activitatea planificată de conducere a economiei, am considerat întotdeauna planul nu ca un mecanism rigid, ci ca un cadru... În permanentă adaptare la condiţiile obiective, concrete, deteminate de fenomenele sociale şi economice... deschise...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(adormită, pronunţă silabisind*) Gene-ra-le, nu a fost clar? Po-ves-tea am spus să mi-o spui cu cifre şi cu intonaţie?! *(cască)*

GENERALUL: Acum Înălțime! *(către adjunct)* Povestea Adjunctule!

ADJUNCTUL: Aşa 200, 200! 2, cu 2, 51... 890, 33, 20, 41 pe pereţi? 1, 1, 91, 41, 71! 71, 20, 41 pe pereţi? 200, 52, 71 prin noroi! 42 cu 42 trece tancul prin noroi... și cu țeava ridicată... și cu țeava ridicată...

IOSIV: *(intră și el în pielea povestitorului)* Pe 80 săltă odată!

GENERALUL: *(Înălţimea-Sa a adormit)* ...Adjunctule, repede, cana de ceai cu ziua, săptămâna şi luna de azi. Eu, dulceaţa şi pâinea prăjită... ieşi! *(ajunctul iese)* ...Numai de nu s-ar trezi *(iese repede şi el)*

SCENA VI

ÎNĂLŢIMEA-SA, şi STICLESCU IOSIV

IOSIV: *(speriat, vrea să iasă)* ...Numai de-aş scăpa întreg de aici! *(caută sticlele)* Unde naiba am lăsat sticlele!...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(se mişcă şi vorbeşte în somn)* 800, 800, 800! 7, 7, 40, 2, 800, ci 20!...

IOSIV: *(încercând să o adoarmă)* 1, 10! 1, 20, 1, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, suta!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(la auzul cuvântului suta sare în picioare ca arsă)* ...Cum? Eu, suta? ...Eu, suta? Auzi, eu nebună?! *(alergând nebună prin cameră)*

IOSIV: Mă scuzaţi, eu...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(foarte nervoasă)* Gura! 703, 210?
IOSIV: *(nu înţelege)* Poftim?
ÎNĂLŢIMEA-SA: Te-am întrebat ce e cu tine, aici, pe unde ai intrat şi cum te cheamă?
IOSIV: *(umil)* 703, 210; Sticlescu Iosiv; pe uşă.
ÎNĂLŢIMEA-SA: 57, 73, 6!
IOSIV: Poftim?
ÎNĂLŢIMEA-SA: Am spus că nu ştii nimic, iar poftim se va spune de azi înainte 33. Ai înţeles?
IOSIV: Da!
ÎNĂLŢIMEA-SA: Da se va spune 1!
IOSIV: 1.
ÎNĂLŢIMEA-SA: Deci eşti străin?
IOSIV: Nu, *(speriat)* nu, nu străin! Nu! Sunt de pe aici, stau lângă alimentara 26...
ÎNĂLŢIMEA-SA: De azi înainte se va spune... 9.
IOSIV: Alimentara 9?
ÎNĂLŢIMEA-SA: Nu! Tot ce ai spus tu se va spune 9.
IOSIV: 1.
ÎNĂLŢIMEA-SA: Poftim?
IOSIV: Am spus da, adică 1, cum aţi zis dumneavoastră.
ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Aaaa...1. Îţi place limba noastră? Eu am elaborat-o.
IOSIV: 1, 1!
ÎNĂLŢIMEA-SA: 15. 15. 15.
IOSIV: Poftim? ...Pardon, 33?
ÎNĂLŢIMEA-SA: Am râs, dobitocule! De azi înainte nu se va mai râde – ha! ha! ha! – se râde politicos – 15. 15. 15.
IOSIV: *(Speriat)* ...15!15!15!
ÎNĂLŢIMEA-SA: Am spus 15 când râzi, prostule, când

zâmbeşti, e 14!

IOSIV: 1. 14.

ÎNĂLŢIMEA-SA: 5? *(arătând la sticle)*

IOSIV: 33?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Te-am întrebat ce faci cu sticlele alea, eşti tâmpit? ...*(în acest timp intră generalul şi adjunctul cu micul dejun)*

SECNA VII

ÎNĂLŢIMEA-SA, STICLESCU IOSIV. GENERALUL, ADJUNCTUL,

GENERALUL/ADJUNCTUL:*(în cor)*...Bună dimineaţa!

GENERALUL: Cum a dormit Înălţimea-Sa?...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(scurt, tăios)* Pe 9! *(arată la burtă)* Generale, ce caută ăsta singur cu mine aici? Pe unde a intrat şi de ce a venit? *(rea cu ei)* V-am spus să nu văd urmă de persoană străină!

De când e ăsta aici?

ADJUNCTUL: *(îl ia gura pe dinainte)* De la ora două.

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(face o criză de nebunie)* 41, 42, 89, 22...

IOSIV: ...33?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Nu vorbeam cu tine! I-am întrebat pe ei, dobitocii, de unde veneai la o oră aşa de târzie?

IOSIV: Nu veneam... Mă duceam la lapte!

ADJUNCTUL: Minte! E dezident, l-am surprins făcând pipi sub lozinci...

GENERALUL: ...Şi l-am reţinut pentru declaraţii!

ÎNĂLŢIMEA-SA: 33? N-am înţeles nimic din ce aţi spus. Tradu-mi!

GENERALUL: *(încercând o combinaţie de pantomimă cu cifre)* 21, 73, 0, 99, 42, 62, 73, 100, 03, 92, 200, 04, 82, 45, 44, sub lozinci!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Cum, sub lozinci? ...Înebosută! 100! 100! *(uitându-se la Iosiv)* 1!? Ce funcţie are ăsta care şi-a permis să facă 44 sub lozincile mele?

GENERALUL: *(încercând aceeaşi combinaţie de cifre cu pantomimă)* 38, 93, 28, 13, 6, 48, 9, 11, 78, 400, 200...

ÎNĂLŢIMEA-SA: Mai clar!

GENERALUL: ...Poet!

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...15, 15, 15!

ADJUNCTUL: 33? *(tot derutat)*

ÎNĂLŢIMEA-SA: Am râs, proştilor! Râdeţi şi voi!

GENERALUL/ADJUNCTUL: *(solemn)* 15, 15, 15!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Nu aşa, mai cu poftă!

GENERALUL/ADJUNCTUL: 15, 15, 15!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Şi mai cu poftă!

GENERALUL/ADJUNCTUL: *(crescendo)* 15, 15, 15!

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Acum râdeţi cu lacrimi!

GENERALUL/ADJUNCTUL: *(un moment de tăcere, se uită lung unul către celălalt şi foarte solemn pronunţă amândoi deodată)* 15, 5! 15, 5! 15, 5!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Da, adică 1. Să mori de râs nu alta. 14! Şi ce fel de poet eşti tu? Dramatic, contemporan sau autohton?

IOSIV: ...Din fiecare câte puţin.

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(studiindu-l foarte atent)* ...Şi de ce ai venit?

IOSIV: ...Eu? ...am...

ÎNĂLŢIMEA-SA: Nu! Nu-mi spune, lasă-mă să ghicesc *(începe să se plimbe prin cameră cu mâna la cap)* 15! 15! 15! Şi ce vis am avut! 14!

GENERALUL: *(scoate repede un carneţel şi întreabă umil)* Să notez?

ÎNĂLŢIMEA-SA : A fost aşa de frumos... Generale, aveai un pistol aşa de mare *(arată cu mâinile)* şi te jucai cu el. Pistolul avea nouă gloanţe minus unul pe care l-am folosit eu „acolo", 8...Am vrut să trag după o muscă, când am ieşit, musca era pe 7-ele tău. *(arată la cap)* Mi-ai cerut 4-ul *(arată la pistolul generalului)* şi, când să apăs pe trăgaci, musca a zburat... Bâz, bâz, bâz, drept în urechea ta, Adjunctule! Cât eroism! M-ai uimit! Ai luat 4-ul, ai deschis gura şi... poc, ai împuşcat musca! Ce am mai 15 !

GENERALUL/ADJUNCTUL: *(înlemnesc)* Frumos vis.

GENERALUL: *(cu vocea tremurând)* ...Constructiv!

ADJUNCTUL: Înălţime, ceaiul dumneavoastră şi dulceaţa de azi!

ÎNĂLŢIMEA-SA: De ce e?

ADJUNCTUL: De, 16 a-XII-a 1, 10! Adică da, să trăiţi, sărut mâna!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(foarte nervoasă îl pălmuieşte)* De ce trebuie să-mi spui ce înseamnă 1, 10? Mă crezi tâmpită?

ADJUNCTUL: *(speriat)* Zero!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Zero? Eu zero? *(îl ia la palme şi la şuturi)*

IOSIV: *(catre General)* Zero... adica nu!

GENERALUL: Înălţime! Înălţime, zero, adică nu!

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...*(se opreşte*) Aaa, că da e 1!

GENERALUL: 1! Să trăiţi!

ÎNĂLŢIMEA-SA: 15, 15, 15! *(se uită la borcanul cu dulceaţă apoi la adjunct)* 740, 1! 329, 30, 12, 68, 93, 210!?

ADJUNCTUL: *(îi aduce dulceaţa)*

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(gustând)* 39, 19, 73, 974?!

ADJUNCTUL: De nuci verzi. 1, 10!

ÎNĂLŢIMEA-SA: 1! Nu am mai mâncat odată?

ADJUNCTUL: *(solemn)* 1! Dar aţi spus că 431, 7, 3, 92, 41, 2, 68, 79!

ÎNĂLŢIMEA-SA: 33?

ADJUNCTUL: ...Acum aproape un an aţi schimbat etichetele cu ăla de 319! Şi 74, 3, 210, 79!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Aaa... şi nu mai e de zmeură?

ADJUNCTUL: Zero!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Zero, zero?

ADJUNCTUL: ...Zero infinit.

ÎNĂLŢIMEA-SA:1! ...Generale, e ceva în program azi?

GENERALUL: Până la ora asta nu s-a anunţat nimic. E încă devreme...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(brusc începe să-l studieze pe Iosiv care stă nemişcat cu sticlele în mână)* Şi mă rog, ăsta ce vrea, ce aşteaptă? ...De unde e? A făcut ceva?

GENERALUL: *(neştiind cum să-i explice, începe să rostească nişte cifre la întâmplare, combinate cu pantomimă)* 1! Şi-a permis să 63, 408, 990, 3! 210, 856, 58, ...56, 57, pîş, pîş, 44 sub lozinci!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(se uita către Adjunct)*

ADJUNCTUL: *(foarte speriat se duce către Înălțimea-sa și îi rostește cu șoaptă timbrată)* 44, adică pipi! Treabă mică...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(îl pocneşte pe Adjunct, într-o criză de nebunie)* Nu era nevoie să-mi traduci! *(se adresează poetului)* 33? 44, sub lozinci?!

ADJUNCTUL: Norocul nostru că le-am pus mai sus.

IOSIV: *(foarte derutat)* ...Era întuneric.

ÎNĂLŢIMEA-SA: De întunric o să ai parte! Adjunctule, celula 1907! Ieşiţi *(iese cu Iosiv),* să nu vă mai văd! *(umblă ca nebuna prin cameră)* Auzi, făcea 44 sub lozinci! Generale, scrie – decret prezidenţial: „Începând de azi 435, 219, 62, 63, 75, 104, 90, 35, 6, 8, 940, 210, 86, 68, 98, 7, 3 cu 73, pe 49, 135, pe 45, nu 31 pe 48, cu 2308, 5009, 700, pe 800!”

GENERALUL: Vă rog să mă scuzati, mai rar!

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...301, 94, 71, peste altul! 31, 90 persoane cu domiciliul 704, 73 în ţara mea, nu au dreptul să mai facă 44! În caz contrar se pedepseşte cu 1907, 1944 și 2016 pe viaţă! Acum dă-mi să semnez!...

GENERALUL: ...Dacă-mi permiteţi, pot să mă duc să fac puțin 44 acum, până nu semnţi decretul!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Da, dar mai repede! *(generalul iese în fugă)*.

SCENA VIII

ÎNĂLŢIMEA-SA, CUCULESCU (ideologul Înălţimii-Sale), mai târziu GENERALUL şi ADJUNCTUL. Înălţimea-Sa plimbându-se foarte agitată.

ÎNĂLŢIMEA-SA: Auzi, auzi, făcea 44 sub lozinci, idiotul! Ei, nu! Aşa nu se poate îndura! Eu mă strofoc să le fac pe toate şi ei fac 44 sub lozinci! Asta mi se cuvine? *(în acest timp intră ideologul Înălţimii-Sale pe geam fără să fie văzut şi începe să cânte)*

CUCULECU: *(pitit pe după canapea)* Cucule, pasăre sură...

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Cucu?

CUCULESCU: Cucule, pasăre sură, cucu.

ÎNĂLŢIMEA-SA: Cucu?

CUCULESCU: *(ieşindu-i în faţă cu un buchet de flori şi o pereche de ciorapi)* Ce tot cânţi la noi pe şură cuculeană, lugojeană, cuc!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(cu mâna la inimă)* Cucu? Vai, ce m-ai 70! ...Era să mor de inimă! Ce 666 cauţi aici, stimate Idiolog, şi pe geam? Te aşteptam să vii mâine cu discursul! *(cântă „cucu...")*

CUCULESCU: *(se apropie de ea, o ţine în braţe, cântă cu ea, apoi... zăpăcind-o cu un limbaj specific)* ...Congresul partidului, eveniment de importanţă istorică în viaţa vieţii noastre, se va desfăşura în condiţiile unui puternic avânt creator al întregii suflări. Documentele supuse dezbaterii şi aprobării congresului trasează direcţiile principale ale dezvoltării viitoare a ţării şi de aceea lucrările lui... *(ea repetă câte un cuvânt, beată de „cucu")*

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(emoţionată)* ...Te-a văzut cineva intrând pe geam?

CUCULESCU: *(în şoaptă, strângând-o în braţe)* Sunt urmărit cu deosebită atenţie şi neţărmuită încredere de toţi oamenii muncii.

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(speriată)* 33?

CUCULESCU: *(sufocând-o)* ...Poporul s-a convins din experienţa proprie că politica partidului nostru exprimă năzuinţele şi interesele lui vitale, fără îndoială, că hotărârile congresului următor vor corespunde pe deplin aşteptărilor şi încrederii poporului...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(copleşită şi înghesuită)* ...Ţi-am spus acum 5 ani că-mi eşti simpatic... Şi acum nu mai scap de dumneata!?

CUCULESCU: Cei cinci ani care au trecut de la ultimul nostru... congres au fost ani de vitejii mari... de adânci transformări în economie, în structură, în viaţa celor mulţi *(o ciupeşte, o strânge în braţe)* Aplauze fierbinţi!... Aplauze fierbinţi!...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(ciupită cu drăgălăşenie)*Ah, mă gâdil şi râd *(tandru)* : 15, 15, 15!

CUCULESCU: *(se întinde pe canapea „uşor" deasupra ei)* ...Forţele de producţie... în această perioadă *(şoaptă)* au cunoscut o nouă şi puernică înflorire, *(creşte vocal)* s-a dezvoltat în ritm impetuos...

Impetuos, industria şi pe această bază au progresat economia, întreaga societate...

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Mă sufoci ...Mai încet!

CUCULESCU: *(şoaptă)* S-a încheiat cooperativizarea agriculturii...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(brusc lucidă)* ...Auzi, de ce nu ai intrat pe uşă?

CUCULESCU: *(continuând)* Revoluţie profundă în viaţa satelor... noastre!...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(sufocată)* Dacă ...ne-ar vedea cineva ...ar putea crede că e ceva între noi care... *(se foieşte să scape din braţele lui)*

CUCULESCU: *(alergând după ea prin salon)* Care… a marcat generalizarea relaţiilor de producţie în întreaga societate, triumful deplin la oraşe şi sate. Lichidarea pentru totdeauna a exploatării de către om reprezintă cea mai mare victorie politică a partidului nostru după cucerirea puterii, ea întruchipează înfăptuirea visurilor pentru care au luptat şi s-au jertfit fii ai clasei, ai populaţiei, pardon, poporului nostru *...(strângând-o la piept, trântind-o pe canapea, sufocând-o cu pupături).*

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(respiră greu, se zbate, vrând să scape)* Ah...Ah!...Ah! Stai! *(rece, sec)* Unde ai învăţat toate astea, tovarăşe???

CUCULESCU: *(se apropie de ea, o ţine în braţe, cântă* rodul muncii unite a tuturor de la sat, de la oraş, al oamenilor, fără deosebire... *(năpustindu-se din nou peste ea)*

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(obosită, respiraţie grea)* ...Stai! ...Stai potolit! Că trebuie să vină Generalul şi Adjunctul de la treaba mică! 44... Care...

CUCULESCU: *(lecţia)* Care înfăptuiesc cu hotărâre politica partidului nostru, liber şi stăpân pe soartă, urmând neabătut călăuza sa încercată...care-şi înalţă...

ÎNĂLŢIMEA-SA: „Cucu”

CUCULESCU: Tot mai sus, spre culmile ...ialismului ...stării şi irii sale...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(spăşită)* ...Ahh, stimate idiolog, dragă idiologule...Tovarăşe idiolog! *(cochetă)* M-ai şifonat! Te-aş ruga acum...discursul să mi-l spui conform sistemului elaborat! În cifre!

CUCULESCU: ...Aaaa, 1! Adică da; 71, 302, 57, 42! 81, 34, 21, 94! 31, 42, 51, 92? 60, 41, 291, 61, 32, 71, 93? 93?! 15! 15! 15!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Râzi dumneata, dar nu e bine! Subliniez prin ce spun că nu se poate să rămâi aici în noaptea asta! *(o ia în braţe, o strânge la piept, o sufocă în sărutări, Înălţimea-Sa îşi pierde cunoştinţa)*

ÎNĂLŢIMEA-SA: Ah! Tovarăşe idiolog! Ah, stai potolit, că-mi răscoleşti trecutul! *(o uşă se deschide intrând foarte hotărâţi generalul şi adjunctul, surprinzându-i pe cei doi, se blochează)*

GENERALUL: ...Pardon, noi nu...

ADJUNCTUL: ..30! Pardon! 30! Adica pardon...*(amândoi vor să iasă)*

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(foarte dur)* Nu este ceea ce credeţi voi! ...*(rea)* Şi de ce nu aţi... 42 la uşă?!!

GENERALUL: Noi am... 42 la uşă 5 minute în şir ...am crezut că poate vă e rău şi am pătruns în forţă.

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(cochetă)* Aaa, chiar am nevoie de ajutor! *(şmecheră)* Mă sufoc, ajutaţi-mă! Mă duc în dormitor 123! Generale, să nu uit, trece în inventar perechea de ciorapi pe care mi-a adus-o iubitul... *(şoaptă)* ...”Cucu”, stimabilul nostru idiolog.

GENERALUL: 1, 10!

ÎNĂLŢIMEA-SA: ... Nu mai am aer! *(şoaptă)* „Cucu”

ADJUNCTUL: Am mărit ferestrele şi tavanul l-am...

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Am văzut, văzut dar tot mă sufoc *(este dusă în dormitorul 123 fericită, urmată de Cuculescu care merge în pas de dans-ţopăit cântând „cucu” prin scenă lumina se stinge usor)*

SCENA IX

STICLESCU IOSIV, şi ADJUNCTUL

IOSIV: *(intra speriat mai mult pe bijbiite i-a sacosa cu sticle si vrea sa plece)*

ADJUNCTUL: *(preocupat, intră şi el în scenă speriindu-se de către Iosiv)* Tu eşti măi? Nenorocitule! Ce 666 cauţi aici?

IOSIV: Aţi uitat să mă încuiaţi. Am profitat şi m-am dus peste drum la alimentară şi am sunat acasă ca să se ştie unde sunt, să nu-şi facă griji...

ADJUNCTUL: Hai să te încui! Popa mai e acolo în celulă?

IOSIV: Da, se roagă! Că unde să se ducă? A zis că tot i-aţi dărâmat biserica...

ADJUNCTUL: Las-o dracului de biserică, convingel tu să vorbească cu cife. Să schimbe discursurile din biblie. Ce mare scofală, dacă-n loc de Doamne, Doamne, zicea 999, 999! Aude Înălțimea-sa și scapă ! Dacă e căpos, o să stea acolo mult și bine! Dar tu ai scris ceva, că se apropie congresul, ai promis?

IOSIV: *(luat prin surprindere)* Da, am promis... mai am un pic la o poezie să o transform. Nu ştiu cum se zice la: Până când poporul nostru/ cu vecinul frate/ vor purta acelaşi steag de liberatate.

ADJUNCTUL: (*se gândeşte şi zice foarte sigur)*: 13!

IOSIV: Atât?

ADJUNCTUL: Ce, nu e de ajuns?

IOSIV: Da, dar 13 e cu ghinion!

ADJUNCTUL: ...Şi ce-mi spui mie? Ce, am făcut eu limba asta? Hai să te încui! Şi convinge-l tu pe popă să comunice, ce mare lucru 999! 999! În loc de Doamne! Doamne! *(amândoi ies)*

SCENA X

GENERALUL şi ADJUNCTUL pregătindu-se cu micul dejun pentru Înălţimea-Sa

GENERALUL: *(intră cu un căruţ cu micul dejun, la foarte scurt timp apare adjunctul, acesta foarte preocupat citeşte o carte se duce aproape de el şi îl loveşte uşor peste cap)* ...Adjunctule!

ADJUNCTUL: *(speriat, ia poziţie de drepţi)* ...Ordonaţi! Să trăiţi! Sărut mâna! L-am închis pe poet! L-am încuiat!...

GENERALUL: Cât e ceasul? 8? 9? 10? 11? 12?

ADJUNCTUL: *(se uită la ceas)* 12 fără 9 minute. 1, 10!

GENERALUL: 1, 10, ce?

ADJUNCTUL: ...1, 10, adică da, să trăiţi, sărut mâna! Aşa cum a zis Înălţimea-Sa!

GENERALUL: Ahaa! Da!

ADJUNCTUL: *(uitându-se în caiet)* ...Da e 1!

GENERALUL: 1, pe dracu!

ADJUNCTUL: Dacă-mi permiteţi ...666...

GENERALUL: Tot un drac! Ce zici, Adjunctule, îi trezim? E totul pregătit.

ADJUNCTUL: 1, 10! Adică...

GENERALUL: ...Adică da, să trăiţi, sărut mâna! *(oarecum furios)* Ce, mă crezi tâmpit?

ADJUNCTUL: Zero!

GENERALUL: ...Zero? *(se duce furios către adjunct după care se opreşte brusc)* ...Aaa, că da e 1 şi nu e zero, uitasem. *(râde)* Haaa, haa, haa!

ADJUNCTUL: Mă scuuzaţi. Nu ha, ha, ha… ci 15, 15, 15! Iar dacă doriţi să zâmbiţi e 14!

GENERALUL: *(ironic)* 14, 5! 14, 5! 14, 5! *(adjunctul se uită oarecum nedumerit)* Odată ce poţi să râzi cu lacrimi, de ce nu poţi să şi zâmbeşti cu lacrimi?

ADJUNCTUL: Dar... nu e trecut în dicţionarul limbii...

GENERALUL: ...Limbii cui, mă? Limbii cui? Ai? ...Pe mine mă trece şi lor le arde de limbi *(arată către dormitorul 123)* ....Elaborează limbi! Cât e ceasul?

ADJUNCTUL: 12!

GENERALUL: Mă îngrijorează! Până la ora asta trebuia să fi servit deja micul dejun. Hai să ciocănim frumos la uşă şi spunem că masa e servită. Eşti gata?

ADJUNCTUL: 1, 10!

GENERALUL: *(se pregăteşte să ciocăne la uşă şi brusc este întrerupt de adjunct).*

ADJUNCTUL: ...Zerooo!

GENERALUL: *(speriat)* ...Ce zero?

ADJUNCTUL: Zero, adică nu!

GENERALUL: Ce nu?

ADJUNCTUL: Nu cioc, cioc, cioc cu degetul! Cioc, cioc, cioc cu gura!

GENERALUL: Cu gura?

ADJUNCTUL: 1! Aşa cum e în dicţionar! 42, 42, 42!

GENERALUL: Ahaa! ...Ei, hai că doar nu o să stăm aici până diseară! Adjunctule! Atenţiune! Comanda la mine! Vă aliniaţi! Drepţi! Cu ciocănituri fine în uşă treziţi superiorul! Executarea! *(amândoi încep să strige foarte încet)* 42, 42, 42! *(linşte)* ...Repetă! *(amândoi încep să strige puţin mai tare)* 42, 42, 42! *(linişte)* ...Adjunctule, sigur e 42? Să nu fie altceva?

ADJUNCTUL: 1!

GENERALUL: Cât?

ADJUNCTUL: 1, adică da! Cioc, cioc, cioc! E 42!

GENERALUL: Ahaa! Repetă!

GENERALUL/ADJUNCTUL : ... 42, 42, 42!

GENERALUL: ...Şiii, taci! *(ascultă foarte atent)*

ADJUNCTUL: Dar nu am zis nimic!

GENERALUL: Taci odată! ...Tu auzi?

ADJUNCTUL: Zero!

GENERALUL: Parcă am avut impresia că fac unii gălăgie. *(vizibil iritat)* De când a dat decretul ăsta, am nişte vise... Tare mi-e frică... Ia! Parcă s-a auzit iar... Tu nu auzi?

ADJUNCTUL: *(ascultă foarte atent)* ...Ce?

GENERALUL: *(cu urechea către fereastră)* ...Atunci înseamnă că mi s-a părut *(mai ascultă odată)* Da, mi s-a părut! *(se uită la ceas)* ...S-a răcit ceaiul ...şi eu fac pe mine, nu mai pot!

ADJUNCTUL: E pentru ţară, pentru binele nostru, al tuturora!

GENERALUL: Tu poţi să ţii?

ADJUNCTUL: *(foarte relaxat)* Dacă vreţi să ştiti, eu nici înaiute nu făceam, nu consumam lichide!

GENERALUL: *(compătimindu-se)* Da, dar eu am probleme cu... vezica. Şi acum una peste alta, a venit şi cu limba asta. Nu zic că e grea, dar în condiţiile astea... *(arată la vezică)* nu mă pot concentra! Înţelegi?

ADJUNCTUL: 1!

GENERALUL: Poate o convinge să renunţe.

ADJUNCTUL: 33? Cum să renuţe? Gândiţi-vă cu cât ar creşte productivitatea muncii, câtă economie s-ar face! Eu cred că e absolut utilă şi în plus are toate premisele să devină limbă de circulaţie internaţinală!

GENERALUL: *(care s-a tot foit)* ...Dar eu nu vorbeam de limbă, eu vorbeam de ...că fac pe mine, nu mai pot să ţin! *(brusc ascultă către fereastră)* ...Taci! Adjunctule, tu auzi?

ADJUNCTUL: 33?

GENERALUL: Pe dracu 33, cred că sunt mai mulţi!

ADJUNCTUL: Am spus 33, adică poftim! Aşa cum e în dicţionarul...

GENERALUL: Mai lasă-mă cu dicţionarul. Eşti surd? *(ascultă iar)* ...Să mor dacă înţeleg! Taci! *(ascultă foarte atent)* ...Da, e clar Adjunctule, trebuie s-o trezim pe Înălţimea-Sa!

ADJUNCTUL: *(ascultă şi el foarte atent)* Dar nu se aude nimic, poate vi s-a părut.

GENERALUL: Gura! De câte ori m-am înşelat eu?

ADJUNCTUL: Niciodată!

GENERALUL: Şi atunci? Adjunctule, atenţiune! Comanda la mine! Sub indicativul munţi de aramă... *(nu ştie ce să mai zică)* Sub indicativul munţii de aramă...

ADJUNCTUL: *(speriat)* ...Auziţi! Aţi auzit bine, parcă fac unii gălăgie! *(ascultă foarte atent)* Nu înţeleg! Aeiouăî, aeiouăî... Ce vrea să zică?

GENERALUL: Nu ştiu, tu trezeşte-o pe Înălţimea-Sa, iar eu merg să văd ce e. Vin imediat. Hai, executarea! *(generalul iese repede, iar adjunctul începe să strige încet)*

ADJUNCTUL: *(către uşa dormitorului 123)* 42, 42, 42? *(din ce în ce mai tare)* 42, 42, 42? ...Înălţime! Înălţimea-Ta? *(ascultă cu urechea lipită de uşă, spre surpriza lui uşa nu e încuiată, o deschide încet şi intră strigând)* Înălţimea-Ta! Stimate idiolog! *(un moment de căutare după care izbucneşte într-un ţipăt puternic de disperare)* Aaaa! Aaaa! Generale! Generale! *(iese afară strigând)* Generale! Generale!... *(plângând)* Înălţimea-Sa şi stimatul idiolog! ...Generale! Generale! *(strigătele din stradă s-au amplificat, adjunctul începe să-l caute pe general intrând şi ieşind dintr-o cameră în alta)* ...Generale!...

GENERALUL: *(intră în salon şi, auzindu-l pe adjunct strigând, începe să caute intrând şi ieşind dintr-o cameră în alta)* ...Adjunctule!

ADJUNCTUL: *(din altă cameră)* ...Generale!

GENERALUL: *(intră în altă cameră)* ...Adjunctule!

ADJUNCTUL: *(iese)* ...Generale! *(intră în altă cameră)*

GENERALE: *(iese)* Adjunctule!

ADJUNCTUL: *(din altă cameră)* Generale!

GENERALUL: ...Adjunctule, îţi ordon să stai pe loc! *(explicativ)* ...Singura modalitate ca să ne găsim este să nu ne mai căutăm. Adjunctule, îţi ordon să rămâi pe loc şi să fluieri, executarea! *(adjunctul începe să fluiere. Generalul începe şi el să fluiere intrând şi ieşind dintr-o cameră în alta. Se găsesc într-un târziu şi ies amândoi fluierând)* ...Ce e, ce s-a întâmplat, unde e Înălţimea-Sa şi stimatul ăla de idiolog? *(adjunctul începe să plângă)* ...Ce e ? Nu mai plânge, gata! ...Gata, nu mai plânge! Unde sunt...

ADJUNCTUL: *(plângând fără să se stăpânească)* ...Nu mai sunt... nu mai sunt!

GENERALUL: Cuuum?

ADJUNCTUL: *(plângând în hohote)* ...Generale, generale, generale! ...Generale, generale *(se jeleşte)* Înălţimea-Sa şi stimatul ăla de idiolog... Generale...

GENERALUL: *(strângându-l la piept)* Hai, gata, nu mai plânge! *(adjunctul plânge şi mai tare emoţionându-l pe general care mai are un pic şi începe şi el să plângă)* ...Gata, gata, stăpâneşte-te, e un ordin! Îţi ordon să taci dracului din gură că-mi vine şi mie să plâng! *(generalul începe şi el să plângă)* ...Hai, spune-mi cum a fost posibil?

ADJUNCTUL: *(care s-a mai potolit)* ...Am 42 la uşă ce am 42 şi când am văzut că nu răspunde, am vrut să pătrund în forţă pentru a le da primul ajutor.

GENERALUL: ...Şi?

ADJUNCTUL: Şi ...ca niciodată ...uşa deschisă!

GENERALUL: *(uimit)* Deschisă?

ADJUNCTUL: Da, generale! O teamă uriaşă m-a cuprins, picioarele au început să-mi tremure, m-am apropiat de pat şi...

GENERALUL: ...Şi?

ADJUNCTUL: ...Şi, Înălţimea-Sa şi porcul ăla de idiolog nu mai erau...

GENERALUL: Cum nu mai erau?

ADJUNCTUL: Patul era gol, generale!

GENERALUL: ...Gol?

ADJUNCTUL: Da, şi când m-am uitat la fereastră, geamul deschis. M-am apropiat încet şi când mi-am aruncat privirea în jos *(începe să plângă)* ...Şi când mi-am aruncat privirea în jos *(plânge în hohote)*...

GENERALUL: ...Ei?

ADJUNCTUL: *(plângând cu tot corpul)* ...Şi când mi-am aruncat privirea în jos, unii făceau 44 pe clădire şi strigau „aeiouăî, aeiouăî”!

GENERALUL: *(nervos)* ...Ei bine, bine, în sfârşit, nişte pişăcioşi. I-am văzut şi eu, dar ce s-a întâmplat cu Înălţimea-Sa şi cu porcul ăla de stimat idiolog?

ADJUNCTUL: Nu ştiu!

GENERALUL: Nu sunt morţi?

ADJUNCTUL: Nu ştiu, că nu am vorbit cu ei.

GENERALUL: Când îţi spun eu că porcul ăla de idiolog i-a sucit minţile! Auzi, să fugă pe geam ea, care are rău de înălţime? Adjunctule, trebuie să ne mobilizăm, trebuie să ţinem piept cu orice preţ acestor pişăcioşi, trebuie să-i dovedim Înălţimii-Sale...

ADJUNCTUL: Dar, dacă i-a furat cineva?

GENERALUL: Cine să-i fure?

ADJUNCTUL: Pişăcioşii!

GENERALUL: *(confuz)* Ei, refuz să cred aşa ceva! Aşteaptă-mă aici, trebuie să mă conving singur *(intră în dormitorul 123, un moment de linişte apoi iese cu o scrisoare)* ...Ei, când îţi spun eu că i-a sucit minţile, uite ce am găsit pe noptiera 47, o scrisoare!

ADJUNCTUL: ...O 68-oare, ce 68-oare?

GENERALUL: *(o desface şi nu înţelege nimic)* ...Ei poftim, cifre, cifre, cifre! Adjunctule, vrei să citeşti tu, că mi-e greu!

ADJUNCTUL: *(ia scrisoarea)* ...1, 10, 30, 101, 240! 270, 70, 91, 40 cu 21.

GENERALUL: ...Cu 21? Extrordinar! Adică cum 21?

ADJUNCTUL: Adică pe 21 se întoarce, adică aici mai scrie aşa! Atentie că traduc!...Dragii mei, nu intraţi în panică, eu am ieşit pe geam împreună cu iubitul şi stimabilul nostru tovarăş idiolog şi am plecat într-o vizită de lucru. Mă întorc pe 21 sau 22. Adjunctule, să-mi pregăteşti pentru sosire dulceaţa, ceaiul şi pâinea prăjită, iar tu generale, un miting fierbinte şi papuci corespunzători! Semnează Înălţimea-Sa! Semnat azi, ora 4 dimineaţa.

GENERALUL: Şi de ce nu ne-a anunţat că pleacă, de ce a trebuit să iasă pe geam? Să fugă?? Adjunctule, sigur aşa scrie acolo? Poate nu ai citit bine.

ADJUNCTUL: 33? Credeţi că degeaba umblu cu dicţionarul după mine? *(arată la cartea care o are în braţe)* Ştiu totul la perfecţie şi imi pusesem

atâtea speranţe în limba asta! Acum toate visele mele s-au spulberat. Înălţimea-Sa ne-a părăsit şi treabă mică ăştia ne dau tâtcoale! *(supărat oftând)* Am învăţat degeaba limba asta, generale, trebuie să o anunţăm de urgenţă! Înălţime-Sa să vină să restabilească ordinea şi disciplina, să apere integritatea şi suveranitatea...

GENERALUL: ...Gata, gata, potoleşte-te! ... Doar nu o să lăsăm toate realizările de până acum pe mâinile unor... cum ai spus?

ADJUNCTUL: *(care şi-a mai revenit, strigătele afară sunt mult mai puternice)* ...”trabă mică ăştia”. Ar trebui să ne mobilizăm *(are o inspiraţie)*... Generale, mi-a venit o idee!

GENERALUL: O idee? Ce idee?

ADJUNCTUL: Să le ţinem o cuvântare? Ce zici? Se îmbracă unul din noi la fel ca Înălţimea-Sa şi ieşim la balcon, îi ţinem de vorbă până vine. Ce ziceţi?

GENERALUL: Unul din noi, adică cine? Că eu nu ştiu ce să le zic? Dacă nu ar fi fost cu limba asta. Şi-n plus trebuie să fim 3. Crezi că n-or să-şi dea seama că-i păcălim când or vedea 2?

ADJUNCTUL: A, ştiu! Scriitorul de poezii, da, poetul ăla, Iosiv. Îl scoatem din arest şi îl îmbrăcăm cu hainele mele...

GENERALUL: Bine, şi tu?

ADJUNCTUL: Eu o să mă îmbrac în hainele Înălţimi-Sale. Tot cunosc noua limbă la perfecţie... Ce zici, generale?

GENERALUL: Şi dacă or să-şi dea seama şi or să vină peste noi?

ADJUNCTUL: Generale, ai încredere în mine!

GENERALUL: Bine, du-te după ăla că eu îţi pregătesc hainele pentru miting! Îţi dai seama, trebuie să arăţi identic! Altfel?! *(adjunctul şi generalul ies iar afara incepe să se facă auzită o voce colectivă)*

CORTINA

ACTUL II

SCENA I

GENERALUL, ADJUNCTUL, STICLESCU IOSIV şi mai târziu CURCĂNESCU. (cei trei vizibil agitaţi zgomotele de afara fiind mai puternice. Acelaşi decor)

ADJUNCTUL: *(în panică, îmbrăcat cu hainele Înălţimii-Sale, aşezându-şi ciorapii)* ...Generale, ciorapii ăştia nu sunt cumva ăia 801 de i-a primit de la stimatul ăla de idiolog?

GENERALUL: *(foarte enervat)* Nu, nu, stai liniştit! Ăştia sunt ăia de la penultimul congres, că ăia de la ultimul cu numărul 800 i-am făcut plasă de ţânţari care acum a devenit operă de artă *(arată la tablou)* ... Ăia, 801, cred că îi are pe ea!

ADJUNCTUL: 25, 65, 6, 99, 104, 106, 321, 32 cu 01...

IOSIV: *(car e îmbracăat cu hainele adjunctului)* ... Poftim?... Aa, pardon! 33?

ADJUNCTUL: Nu vorbeam cu tine, poetule! Îi spuneam Generalului că te simţi înălţător în hainele astea! De

când le-am pus pe mine zău că sunt mai deştept *(se uită la general, aranjându-şi rochia)...* Ce zici, Generale?

GENERALUL: ... Ce zic? Zic să nu te mai uiţi aşa la mine că mă speri, semeni cu Înălţimea-Sa!

IOSIV: *(speriat de ce se aude afară dar şi de situaţia din interior)* ... Mă scuzaţi! Eu? Ce trebuie să fac? Nu am fost niciodată, de asta... *(arată la grade)...* ce sunt acuma. Mă scuzaţi!

ADJUNCTUL: 703, 210...

IOSIV: ... 33?

ADJUNCTUL: Generale, spune-i tu ce e, că eu mă concentrez pentru miting...

GENERALUL: Eşti adjunctul meu personal şi eşti responsabil cu trena Înălţimii-Sale care acum este Adjunctul, ai înţeles?

IOSIV: 1! Şi poezia când o spun?

GENERALUL: E cu cifre? Are intonaţie?

IOSIV: Dacă doriţi, pot să o recit. *(începe să recite).*

Acum 140 cu 310
Iar 250 pe 410
0,2000 0,2000
un milion jumătate
Să milion pe 40
Cu 907...

GENERALUL: *(aplaudând scurt)* ... Bravo! Ce zici Adjunctule?

ADJUCTUL: ...E! Are şi intonaţie... e bine! *(către poet)...* Roagă-te la 999 să-i potolim pe ăştia de afară, poetule, şi o să te fac mai mare! Ai încredere

în mine! ... *(brusc ciocăne cineva la uşă, cu toţi se ascund pe unde nimeresc)*

GENERALUL: *(speriat de strigătele de afară, care acum sunt amplificate de ciocăniturile din uşă)...* Ciocăne cineva la uşă. *(şoaptă)*... Cred că e cineva la uşă!

ADJUNCTUL: *(la rându-i în şoaptă către general)...* Generale, vrei să vezi cine e, pe mine mă strânge sutienul!

GENERALUL: *(se apropie uşor de uşă şi întreabă în şoaptă)* ...Cine-i acolo?

CURCĂNESCU: *(de partea cealaltă a uşii)*... Eu, Curcănescu! *(şi el foarte agitat)*

ADJUNCTUL: *(se ridică nervos*.) Curcă… ce?

CURCĂNESCU: ...Curcănescu!

GENERALUL: Curcănescu?

ADJUNCTUL: Vine după brânză mărţea şi vinerea! Am uitat! Astăzi e marţi! *(se ţine cu mâna de inimă.)* Ce m-a 70! *(foarte nervos)* Dă-i drumul, generale! *(generalul se duce şi îi deschide)*

IOSIV: *(aparte)* Curcănescu? Aici? De-ăsta mi-eşti, Curcănescule?

CURCĂNESCU: *(intră agitat, se duce spre adjunct, îl confundă cu Înălţimea-Sa, şi se adresează foarte solemncu capul plecat)* ... Îmi permiteţi vă rog să-mi exprim marea satisfacţie pentru cinstea ce mi s-a făcut de a vă aduce la cunoştinţă...

ADNJUNCTUL: *(nervos că l-a speriat)...* Ieşi afară, 2-ule, şi ciocăne frumos!

CURCĂNESCU: Da, să trăiţi! Sărut mâna!

ADJUNTUL: ... Da, să trăiţi! Sărut mâna! E 1, 10!

CURCĂNESCU: *(cu capul plecat, speriat)...* 1, 10! Ies afară şi ciocăn frumos! Sărut mâna! Să trăiţi!

GENERALUL: *(autoritar)* Bă, să ciocăni frumos, cu gura! Nu cu degetul ca la uşa cortului!

CURCĂNESCU: ... Poftim? Cum cu gura?

ADJUNCTUL: Simplu! 42, 42, 42! Nu cioc, cioc, cioc cu degetul, iar poftim e 33, ai înţeles?

CURCĂNESCU: Da, să trăiţi! Sărut mâna! Cu gura: 33, 33, 33.

ADJUNCTUL: Nu 2-ule?! 33, 33 e poftim, poftim! 42, 42, 42, e cioc, cioc, cioc! Iar da să trăiţi, sărut mâna, e 1, 10, 2-ule! Adică, boule.

CURCĂNESCU: ...Da!

ADJUNCTUL: Da e 1!

CURCĂNESCU: 1! ...Mă duc să ciocăn frumos cu gura. Sărut ... 1, 10 ... *(speriat, iese)*

ADJUNCTUL: *(speriat)* Vai, ce m-a 70, Generale, am crezut că e Înălţimea-Sa!

GENERALUL: Înălţimea-Sa nu ciocăne niciodată.

ADJUNCTUL: Ei, 33! Cu 2-ul ăsta de Curcănescu am uitat discursul...

CURCĂNESCU: *(strigă de afară)* 42, 42, 42 !?... 42, 42, 42!?

ADJUNCTUL: 1!

CURCĂNESCU: *(intră umil şi jenat)* ... Sunt sigur, nu mai e nimeni.

ADJUNCTUL: 1! Adică da, 2-ule!... Hai! Zii mai repede, să vedem dacă meriţi brânza!

CURCĂNESCU: *...(da cu ochi de Sticlescu)* Pro... Pro... Pro...

IOSIV: Zii tovarăşe Curcănescu! Ce? Ai văzut lupul?

CURCĂNESCU: ...Probleme noi pe care le ridică planul de producţie au obligat organizaţiile... să studieze cu mai multă atenţie şi răspundere situaţia de la fiecare loc de...

IOSIV: ...De?

CURCĂNESCU: De exemplu. În organizaţia, de ... „fundament" de la ştiţi... 13 s-a discutat posibilitatea folosirii integrale a spaţiului. Ca urmare a propunerii făcute, conducerea a trecut la reorganizarea WC-ului stradal. În spaţiul rămas liber s-au amplasat: o sală tehnologică pentru tricotaje, două săli de croit şi o secţie modernă de finisat costume bărbăteşti. Aceste măsuri au contribuit la îmbunătăţirea condiţiilor de muncă, la creşterea producţiei, adică a productivităţii şi îmbunătăţirea...

IOSIV: *(către general şi adjunct)* ... Dacă îmi permiteţi *(către Curcănescu).* Şi atunci cum rămâne cu cei de afară, tovarăşe Curcănescu? Cu Aeiouăî.

CURCĂNESCU: Dacă-mi permiteţi? Sunt grupuri restrânse de pipi... „treabămici" conduşi de un actoraș nebun, Vrăbiescu, vecinul nostru! Aeiouăî.

IOSIV: *(ferm)* O fi vecinul dumitale, nu al meu!

CURCĂNESCU: ...Instigă la ură şi învrăjbire faţă de cea mai înaltă instituţie a... prin acte de pipi stradal. Acest element certat cu legile a încălcat ultimul decret şi în casa scării a făcut ... „mică" cu galeata... Am aflat chiar de la...

GENERALUL: ...cu găleata?

CURCĂNESCU: 1, şi nu o dată, mergea la un vecin sub pretextul ca nu are apă apoi pe casa scări se

prefăcea că se impiedică și cădea cu găleata peste el, udându-se din cap până în picioare și așa făcea pișul ori de câte ori dorea.

GENERALUL: Şi oamenii de bună credinţă ce zic, referitor la ultimul decret?

CURCĂNESCU: ...Cetăţenii de bună credinţă, glasul, spune... că prevederile din proiectul de directive, referitor la ultimul decret sunt pe deplin realizabile, când spun acest lucru am în vedere mulţi... factori printre care existenţa unei puternice baze şi care este în continuă dezvoltare. Avem oameni cu o puternică experienţă acumulată şi vom folosi toată experienţa şi priceperea noastră pentru a îndeplini cu succes sarcinile ce ne revin din măreţul program elaborat pentru ridicarea în continuare a bunăstării... *(epuizat)* ...noastre.

GENERALUL: ... Ai, hoo! Opreşte-te *(către adjunct),* Înălţimea-Ta, ne aşteaptă mulţimea! *(către poet).* Adjunctule, să mergem! Iar tu brânzarule ne aştepţi aici să-ţi dăm porţia. Nu dai drumul la nimeni! Ai grijă, pot apare diversionişti care încearcă să destabilizeze imaginea instituţiei pe care o conducem.

CURCĂNESCU: Vă muţumesc pentru încrederea ce mi-o acordaţi şi vă promit solemn că n-o să aveţi ce regreta! *(cu toţii ies, el rămâne singur foarte entuziasmat)*...

SCENA II

CURCĂNESCU, singur

CURCĂNESCU: Mi-a vorbit personal... „Nu 2-ule!” Ce înălţător, ce onoare să fiu primit chiar aici unde bate cea mai fierbinte inimă, aici în locul din care se simte cel mai bine înaltul voltaj al cutezanţei şi încrederii în justeţea drumului parcurs! *(bănuitor)* Sticlescu?! Vecinul?! Ce funcţie are!? Şi care credeam că e un biet poet pârlit! Cât profesionalism, atâţia ani lângă el. Și eu, să nu ştiu nimic... iar dumnealui, ştia totul despre mine. În fond nu are, de ce să se supere pe mine pentru ultimul raport, când l-am văzut făcând sub lozinci... E clar, a vrut să-mi încerce vigilenţa. Şi eu care credeam că e la puşcărie! Şi când colo este bine mersi în misiune! Şi vecina zicea că nu ştie nimic despre el: *(imită)* „În afară de un telefon nu mai ştiu nimic! Vecine, poate dumneavoastră, ceva?” ...Cine ştie ce grad superior o fi având şi ea! *(speriat, tresare, în acest timp, cineva încearcă uşa, apăsând pe clanţă)...*Hopa! Cine-mi pune vigilenţa la încercare *(vorbind cu el însuşi)...* Curcănescule, fii necruţător! E şansa vieţii tale! Acum poţi dovedi că... că poţi să dovedeşti că ce e de dovedit!

SCENA III

CURCĂNESCU, ÎNĂLŢIMEA-SA ŞI CUCULESCU, primul singur, iar de partea cealaltă a uşii ceilaţi doi vrând să intre în interior.

CUCULESCU: *(după ce a încercat uşa)...* 42, 42, 42!
CURCĂNESCU: *(raspunzând ironic)*... Dacă stai rău cu matematica, îţi spun eu cât face 2-ule!
CUCULESCU: *(strigă mai tare)* 42, 42, 42!
CURCĂNESCU: 126! Eşti mulţumit? Dacă te intersează ştiu să lucrez şi cu radicalii!!
ÎNĂLŢIMEA-SA: Deschide uşa nenorocitule! Sunt eu, Înălţime-Ta, 2-ule!
CURCĂNESCU: Aoleu, fă! Zii să mori tu!... 'raţi ai dracului de pipicioşi? Vi s-a urcat urina la cap, mă? Aţi învăţat şi voi să număraţi pâna la 42 şi gata, credeţi că-l păcăliţi pe Curcănescu? Pipicoşilor, pipicioşi...!
CUCULESCU: Unde sunt generalul şi adjunctul?
CURCĂNESCU: Ete pe balcon, ţine o cuvântare unor pipicioşi ca voi, cu Înălţimea-Sa!
CUCULESCU: Înălţimea-Sa se află lângă mine, 2-ule, şi nu se simte bine deloc.
CURCĂNESCU: ...Ce are?
CUCULESCU: A leşinat!
CURCĂNESCU: Dă-i palme, suflă-i în gură!
CUCULESCU: O duc în dormitorul 123!
CURCĂNESCU: Mai târziu, acum s-a închis pentru inventar!... Nu-l păcăliţi voi pe Curcănescu, porcilor, javre de baltă ce sunteţi!

CUCULESCU: Aoleu, dacă intru acolo te omor cu mâna mea, netrebnicule!

CURCĂNESCU: *(superior)* Păi ce crezi tu măi, că aici se intră ca la gară? Oricine?... Ascultă-mă, că-ţi vorbesc ca un frate, dobitocule! Auzi?

CUCULESCU: ...1

CURCĂNESCU: Aşa, şi fii atent! Ia-ţi hahalera care se dă drept Înălţimea-Sa şi căraţi-vă naibi acasă.

CUCULESCU: Nenorocitule! Dar aici e casa noastră!

CURCĂNESCU: Aţi vrea voi!... Uite, ca să te cred, spune-mi unde este aşezat portretul Înălţimii-Sale?

CUCULESCU: Pe peretele de lângă uşa care duce spre balcon!

CURCĂNESCU: Hopa, văd că eşti bine documentat. Uite, dacă-mi răspunzi la următoarea întrebare *(ironic)* te cred! Spune-mi dacă mai e vreun tablou, pe care perete este aşezat, şi ce culoare au ciorapii din interiorul lui?

CUCULESCU: ...Negrii! Iar tabloul se află pe peretele din spatele tău, 2-ule... Şi dacă te uiţi bine, colţul stâng este puţin ridicat, animalule!

CURCĂNESCU: *(profund jignit)* ...Animal? Animal e tac-tu şi cu mă-ta care te-a făcut, boule! Tu să nu mă faci pe mine animal, porcule, că ies la tine şi-ţi crap capul!... ‘raţi ai dracului de pişăcioşi, chiar vi s-a urcat urina la cap mă, analfabeţilor! Fiţi atenţi, vă mai dau o şansă! Încep să număr până la 10, dacă în momentul în care am terminat, deschid uşa şi vă mai găsesc acolo, aţi căcat steagul cu Curcănescu, nici Papa Pius de la Roma nu vă mai scoate din ghearele mele! 1, 2, 3, 4...

CUCULESCU: ... Tovarăşe Curcănescu, e o confuzie la mijloc! Noi... Calmaţi-vă…

CURCĂNESCU: Ei, nu că ăsta o caută cu lumânarea! *(numără foarte repede)* 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10! *(brusc deschide uşa tragindu-i pe cei doi în interior snopindu-i în bătaie)* ...Să mă calmez... *(respiră greu, năduşit)*

CUCULESCU: Aoleuu... Ajutor!

CURCĂNESCU: Ajutor? Cine să te ajute mă, nespălatule, pe ce lume te crezi? Când v-am spus că mă enervez, nu m-aţi crezut! *(îl pune cu faţa în jos în mijlocul camerei)*. Dacă te mişti, te joc în picioare, javră! Mă faci tu pe mine animal, mă, pe mine? *(lovindu-l)*

CUCULESCU: Aoleu, ajutor!

CURCĂNESCU: Roagă-te la Dumnezeu să trăieşti până la sfârşit ca să vezi finalul! *(o aduce pe Înălţimea-Sa, întinsă pe jos, leşinată).* Ce-i cu huiduma asta? *(o trage înăuntru)* Ce i-ai făcut, mă? I-ai dat să bea? *(trage de ea)...* Scoală, fă, vacă împuţită, că aici nu-i gară! Gâscă plouată ce eşti! *(Înălţimea-Sa nu poate să se ridice)* Ete-a dracu', face pe moarta! *(O zgâlţâie puternic)* Scoală fă, n-auzi! Scoală că iar mă enervez şi te iau la şuturi. Cum o cheamă, mă?

CUCULESCU: ... Înălţimea-Sa!

CURCĂNESCU: Porecla, asta o fi bună la voi în cartier, mie spune-mi cum o cheamă în buletin! Aurica, Vasilica, Maricica? Unde are buletinul? Trebuie să vă fac proces verbal.

CUCULESCU: Eu îl am la mine, iar Înălţime-Sa n-are.

CURCĂNESCU: *(ironic)* Lasă-mă frate: cum „n-are”? *(în acest moment intră foarte agitaţi în huiduielile mulţimii Generalul, Adjuctul şi Sticlescu Iosiv; Cuculescu profitând de intrarea în panică a celor trei fuge)*

SCENA IV

CURCĂNESCU şi ÎNĂLŢIMEA-SA, mai apoi GENERALUL, ADJUNCTUL şi STICLESCU IOSIV intră turbaţi.

GENERALUL: Jale! Parcă au turbat cu toţi!

IOSIV : ...Dar eu poezia când o spun*?(începe să recite foarte repede)*

Acum 140 cu 310
Iar 290 pe 410
0, 2000 0, 2000
Un milion jumătate
Să milion pe 40
Cu 907 .....

ADJUNCTUL: ... Las-o, las-o naibii de poezie!

CURCĂNESCU: *(fuge spre adjunct, adresându-se foarte solemn)* ...Înălţimea-Ta, Curcănecu mă cheamă şi vă rog permiteţi să raportez!

ADJUNCTUL: Ce e? Mă, tu nu auzi ce-i afară? Crezi că de brânza ta ne arde acuma?

CURCĂNESCU: Am renunţat la...

ADJUNCTUL: Şi ce-oi fi vrând? Să te avansez la caşcaval? Nu vezi că ţara arde...

GENERALUL: ...Şi „Treabămicii” ăştia ne dau târcoale.

CURCĂNESCU: Tocmai asta vreau să raportez, că pe timpul serviciului meu, am reuşit să imobilizez doi indivizi care au încercat să destabilizeze imaginea instituţiei pe care o conduceţi, prin...

GENERALUL: Scurt, brânzarule, scurt! Că nu-i timp!

CURCĂNESCU: ...Am prins o Înălţime, se dădea drept Înălţime. Şi unul care, cred, e mâna dreaptă a ei *(cu toţi înţepenesc)* sau stânga...

GENERALUL: ..."O Înălţime?" Şi unde e?

CURCĂNESCU: Imobilizaţi aici, pe jos. Poftiţi... *(descoperă că cuculescu nu mai e)* Hopa! Da ăla unde-i? S-o fi furişat şi a şters-o ...

GENERALUL: *(merge, o văd toţi trei)* Ce-ai făcut nenorocitule ? Ai omorât-o!

CURCĂNESCU: *(mândru)* N-are nici pe dracu, se preface! Ăla care o însoţea a dispărut.

ADJUNCTUL: ...Aoleuuu, Înălţimee, Înălţimea-Ta! Ce i-ai făcut, mă javră, Înălţimii sale.

CURCĂNESCU: Zicea ceva şi ăla care era cu ea! 123 *(către adjunct)* Înălţime, dacă-mi permiteţi...

ADJUNCTUL:Taci, nenorocitule, că te omor! *(către poet)*. Adjunctule, du brânzarul în celula 1948 şi încuie-l bine! Vedem mai târziu de el. Îţi scoatem noi toată brânza care ai luat-o până acum, pe nas.

IOSIV : *(bruscându-l)* Hai, mişcă, brânzarule!

CURCĂNESCU: *(tot derutat)* ... Dragă vecine...

IOSIV: *(împingându-l)* ... Gura! Ai tăcut? Mişcă! Hai, executarea! *(ies)*

ADJUNCTUL: S-o ducem în 123 şi s-o aşezăm în pat poate-şi revie...

GENERALUL: Hai repede! *(o iau pe braţe şi ies amândoi)* Să nu intre „treabămicii” peste noi!

ADJUNCTUL: Uşurel!

GENERALUL: Sa-i dăm cu cu oţet de coacăze.

IOSIV: *(strigând de afară)* Generale! Generale! Adjunctule! *(intră)* Doamne Dumnezeule, dar asta-i răscoa... revolu... Nu! Nu?! Evenimente. Şi-s în toată regula! Forţează uşile... Generale, generale!

ADJUNCTUL: *(iese nervos)*... De unde să iau oţet de coacăze! Ce, astea-s vremuri de ieşit afară?

IOSIV : Tovarăşe adjunct, e jale! Răsco... rev... oamenii forţează uşile. Nu mai e nimic din ce a fost la început...

GENERALUL: *(foarte nervos)...* Ce faci, Adjunctule, stai de vorbă?! Aici eşti? Nu te-ai dus după oţet de coacăze? Când ţi-am spus că oţetul nu trebuie să lipsească de la capătul patului...

ADJUNCTUL: ...I-am pus un kil pe noptieră, dar... l-a consumat ...

GENERALUL: Şi acum ce facem? Aşteptăm recolta de anul viitor? Găseşte, fă ceva, că doar de-aia eşti Adjunct! *(Adjunctul intră în dormitorul 123)...* Iar tu, poetule, du-te... Ţine-le piept! Nu-i lăsa să intre! Sperie-i! Fă ceva! Ţine-i de vorbă! Trage de timp! Bagă-i în panică! Doar de-aia eşti poet! Şi dacă te descurci, te avansez direct la caşcaval!

IOSIV: ...Da, să trăiţi, mă duc să-i sperii! *(iese)*

GENERALUL: *(singur)* Generale, generale ...

ADJUNCTUL: *(iese strigând la general)* ...Generale, generale! Repede! Vino! S-a trezit. *(intră amândoi în interior)*

IOSIV : *(deschide uşa strigând)* Generale, generale, repede, repede!

GENERALUL: *(iese însoţit de adjunct)* ... Ce e? Ce s-a întâmplat?

IOSIV: E prăpăd! Au spart geamurle şi uşa!Vin, repede! Gata! S-a zis cu noi! Parcă sunt turbaţi! Sparg, dărâmă! Calcă totul în picioare! Peste clipe... sunt aici, peste noi! Peste clipe ... *(bis)*

GENERALUL: Peste...

IOSIV: S-ar putea mai mult sau mai puţin!

GENERALUL: Cum aşa?

IOSIV: Adineauri, am luat schema de la intrare! Am schimbat săgeţile indicatoarelor. Şi etajele între ele! O să le ia ceva timp!

GENERALUL: Bravo, eşti mare poetule! Acum, pe loc, te avansez la excepţional, direct la caşcaval! *(strigătele şi huiduielile sunt din ce în ce mai aproape)* ...Poetule, te-am avansat!? ...Ce naiba, parcă vin prea repede!

ADJUNCTUL: Cineva cunoaşte drumul!

IOSIV: Să fugim!

GENERALUL: Cum?

IOSIV: *(după ce, în prealabil, a consultat schema clădirii)*... După mine! *(o rupe la fugă)*... E singura şansă!

ADJUNCTUL: *(speriat)* ...Stai! Ia-ne şi pe noi...

GENERALUL: ...Haide! *(pleacă amândoi fuga)*... Poetule! Poetule! După el, după el!

SCENA V

Intră val vârtej REVOLUŢIONARII,1,2,3,4,5. în frunte cu CUCULESCU şi mai târziu VRĂBIESCU.

CUCULESCU: Uraa! Jos dictatura!

REVOLUŢIONARII: ...Uraa, uraa! *(pe aceste strigăte revoluţionarii încep să devasteze şi să fure care cum poate şi ce nimeresc, lăsând scena goală)*

REVOLUŢIONARII: *(o voce de copil, iese cu un fotoliu)...* Jos dictatura! *(urmat de alţii cu diferite lucruri)...* Jos dictatura!

CUCULESCU: *(disperat de ce se întâmplă)...* Tovarăşi! Tovarăşi! Concetăţeni! Concefaceţi, mă!... Aloo! Jos...

REVOLUŢIONAR II: *(voce gravă, ia tabloul cu ciorapi)...* Cât o valora ăsta? Dacă nu-l iau...

REVOLUŢIONAR I: Ia-l că ţi-l ia altul!

REVOLUŢIONAR IV: Prea multe nu mai sunt de luat pe aici!

CUCULESCU: *(care este dat la o parte de revoluţionarii care ies cu diferite lucruri)* Aloo! Tovarăşi! Băă! Ascultaţi-mă!... Atenţiune! *(rămâne singur în scenă)* Tovarăşi! Tot ce-a fost de luat s-a furat, gata! Acum e momentul să formăm Salvarea Naţională, care să-şi alegă un şef provizoriu şi să iasă la balcon şi să spună mulţimii că am învins. Dictatoarea, nu mai e! A fugit, suntem liberi! Aşa că propun să ieşim la balcon...

VRĂBIESCU: *(intră val vârtej cu sufletul la gură)* ... Aeiouăî, aeiouăî, jos dictatura!

CUCULESCU: ...Aaaa, tovarăşe Vrăbiescu, ce onoare! Trăiască pipilică! Tocmai s-a constituit Urinarea Naţională!...

VRĂBIESCU: Fără mine?

CUCULESCU: Aţi sosit la momentul potrivit!

VRĂBIESCU: ...Ce nenorociţi, domnule! Auzi? Să schimbe săgeţile indicatoare! Bâjbâi: urc la etajul 3, când de fapt eram la subsol, acolo scria „etajul 10", ajung la 9! Eram la parter! Să-ţi pierzi minţile nu alta! Până la urmă am luat-o după urmele paşilor şi, iacătă-mă aici, în mijlocul acestui grup de revoluţionari neînfricaţi, în frunte cu tovarăşul Cuculescu. Ura, ura, ura!

REVOLUŢIONARII : *(din culise)* ... Ura, ura, ura!

REVOLUŢIONAR IV: Haideţi să ne adresăm mulţimii!

VRĂBIESCU: *(către culise făcând semn revoluționarilor să vină)* ...Stop! Staţi aşa, că nu e bine, nu e bine deloc! Păi ce facem, ieşim la paradă?... Ce fel de revoluţionar eşti dumneata, tovarăşe: cămaşă albă, sacou, cravată!? Ce naiba?! Tovarăşi, rog să vă schimbaţi! Daţi totul jos şi puneţi astea... *(scoate dintr-un rucsac nişte haine şi le aruncă spre revoluționari)* ...Trebuie să se creadă că aici s-a dus o luptă pe viaţă şi pe moarte! *(strigă).* Care din voi a făcut pipi?!

REVOLUŢIONAR III : Eu! *(alte voci).* Noi! Toţi am făcut!

VRĂBIESCU: Bun! Cei care aţi avut curajul să faceţi treceţi în dreapta, iar cei care nu aţi făcut în stânga!... Şi acum fiţi atenţi...! Cei care aţi avut curajul sa... faceți rămâneţi de pază şi trageţi şi voi

la sorţi lista funcţiilor pe care aţi vrea să le deţineţi mai târziu! Ceilalti haideți la balcon! Să fim cât mai convingători, trebuie să arătăm mulţimii toată suferinţa pe care am acumulat-o în această perioadă. *(către un revoluţionar)* Dumneata de acolo! De când nu ai mai făcut treabă mică?

REVOLUŢIONAR II: De câd s-a dat decretul!

CEILALŢI REVOLUŢIONARI: *(cor)* Şi noi la fel!

VRĂBIESCU: Ce ziceţi tovarăşe Cuculescu, avem ce arăta multimii!? *(urlă)* Vedeţi cum faceţi că s-ar putea să vină şi televiziunea liberă!

REVOLUŢIONAR I: *(tenor)* Mă scuzaţi, o întrebare: dacă vine... facem toţi odată sau cu rândul?

VRĂBIESCU: Ce ziceţi, tovarăşe Cuculescu?

CUCULESCU: Ştiu eu? ...Eu cam am trac în faţa camerelor de luat vederi, s-ar putea să mă inhib puţin, la început, aşa că zic să începem toţi odată.

VRĂBIESCU: Aţi auzit? Toţi odată!

REVOLUŢIONARII: *(cor)* Da! Uraa, ura, ura!

VRĂBIESCU: Aşa, haideţi! *(plecă cu toţii)*

CUCULESCU: *(strigăt)* Staţi! Nu e bine! Pe acolo se ajunge în sala de conferinţe şi de-acolo la protocol, care dă în holul 48, de un' se intră în saună şi la băile de sulf. Pe-acolo nu avem unde să ieşim că dăm în bucătărie!!!

VRĂBIESCU: *(disperat)* Şi atunci pe unde o luăm ca să ieşim la balcon?

CUCULESCU: Tovarăşi! Aveţi grijă să nu vă departaţi unul de celălalt că vă rătăciţi, pe aici... *(scena goală, voci din culise)*

REVOLUŢIONAR IV: *(către cei rămaşi)* Ce funcţii să tragem la sorţi, tovarăşi?

REVOLUŢIONAR: *(cu voce de bas)* Mai bine să vedem ce a mai rămas pe aici.

REVOLUŢIONAR V: *(copil)* El are dreptate!

REVOLUŢIONAR III: *(tenor)* ...Ce naiba tovarăşi, am ajuns până aici degeaba? Ăia să ia puterea iar nouă să ni se scoată ochii cu nişte preşuri? Haideţi! După ei! La balcon! *(cor)* ...La balcon...*(linişte)*

SCENA VI

STICLESCU IOSIV, GENERALUL, ADJUNCTUL şi REVOLUŢIONARUL 6.

IOSIV: *(intră încet studiind camera, după care îi chemă pe cei doi)...* Şii... Aici e linişte! Haideţi, încet! Desigur, sunt în drum spre balcon!

GENERALUL: *(speriat)* În învălmăşeala asta ştiam că am uitat ceva, dar nu ştiam ce!

ADJUNCTUL: Noroc că mi-am adus eu aminte.

GENERALUL: Aşa a fost dat! Noi ne-am făcut datoria până la capăt! *(se şterge de sudoare, se aşează pe jos)* Nimeni nu poate să ne reproşeze nimic! *(când să intre, apare un revoluţionar cu o mochetă, făcută sul, în spate)*

IOSIV: *(după un schimb de priviri amicale face pipi)...* Trăiască... Pipi! Ura, ura, ura!

REVOLUŢIONAR VI: *(foarte gras, speriat, cu voce tremurând)* ...Ura, pipi! Trăiască, ‘ra!... *(scapă sulul)*

IOSIV: *(generos, începând să-l calmeze şi să câştige încrederea)* ...Armata e cu voi! Trăiască pipi!

GENERALUL: *(îi urmează exemplul)* ...Trăiască pipi! Armata e cu voi!

ADJUNCTUL: *(care este suspectat de revoluţionar urmează exemplul celor doi)* ...Armata e cu voi! Cuvoicu! Trăiască!

REVOLUŢIONAR VI: Trăiască Voicu! *(care s-a mai calmat, cu o jumătate de gură)...* Armata e cu noi! Trăiască! Domnilor, ce m-aţi speriat!... Îmi cer scuze că nu pot să vă răspund la salut, *(ridică sulul greu)* dar nenorociţii aştia au schimbat săgeţile indicatoare, etajele, m-am rătăcit. Şi m-am salutat cu o grămadă de revoluţionari, unii rătăciţi ne-am salutat chiar de vreo trei ori... Şi acum... Îmi cer scuze!... *(aşează sulul în spate)*

IOSIV : *(„intelectual”)* Dumneata cauţi o ieşire?

REVOLUŢIONAR VI: Da, domnilor! Nu ştiţi ce mă bucur că v-am întâlnit! De 6 ore alerg cu mocheta în spate: de n-am urcat şi coborât de ajungeam în Africa de Sud *(râzând prieteneşte)* ...Am avut şi un televizor, dar l-am lăsat dracului! Mă cocoşase de tot!

ADJUNCTUL: ...Uite, ca să ne crezi că armata e cu voi, îţi arătăm noi drumul. O iei spre uşa aceea, mergi până la capătul holului, apoi o iei la stânga, numeri trei uşi, după care faci la dreapta pe alt hol, mergi ce mergi şi...

REVOLUŢIONAR VI: ...Şi?

IOSIV: *(elegant, pierzându-şi răbdarea)* ...Şi mai întrebi şi dumneata pe-aci încolo!

REVOLUŢIONARVI: Vă mulţumesc, domnilor! Dumnezeu v-a scos în calea mea, mai aveam de gând să bâjbâi un pic şi renunţam la mochetă! Vă mulţumesc! Deci, armata e cu noi! Trăiască armata! ...Ura, ura, ura!

IOSIV:...Ura, ura, ura! *(conducându-l)...* Hai să trăieşti, sănătate, să auzim de bine! *(după ce a plecat)* ...Uff, s-a dus dobitocul! Ce m-a speriat!

ADJUNCTUL: *(răsuflând uşurat)* ...Noroc cu salutul poetului:

IOSIV: Haideţi, intraţi, o luaţi pe Înălţimea-Sa şi ne cărăm naibii de aici până nu apar şi alţii!

ADJUNCTUL: Dacă o mai fi!

GENERALUL: Hai odată! *(generalul şi adjunctul, intră, iar Sticlescu rămâne de pază)*

IOSIV: *(singur)* ...Adjunct trebuia să mai fiu că în rest!... *(strigăte puternice se fac acum auzite foarte aproape, uşa dormitorului 123 se deschide şi îşi fac apariţia generalul şi adjunctul cărând-o pe înălţimea-sa).* Doamne ajută! Hai mai repede!

SCENA VII

GENERALUL, ADJUNCTUL, STICLESCU IOSIV şi ÎNĂLŢIMEA-SA,

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(dusă în spate de adjunct, dând din mâini, revoltată)...* Ce însemnează toată mascarada asta! Ce-i balamucul ăsta, generale?

IOSIV: *(răstindu-se la ea)* ...Balamuc? Dacă era balamuc era bine Înălţime, pentru că acolo nu se

întâmplă nimic! *(pentru sine „profund”)* Câteodată mă întreb care suntem normali, noi sau ăia?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Şi ce vis am avut...

IOSIV: *(rău)* ...Mai lăsaţi-l naibii de vis!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Generale! Spune-i să nu se mai răstească la mine, ştii că sunt sensibilă.

GENERALUL: *(umil)* ...De ce să nu spună şi dumneaei, poate a visat ceva util!

IOSIV: *(„grav înţelept”)* ...Util era să nu fi dat ultimul decret.

ADJUNCT: *(cu o jumătate de gură)* ...Util era să nu fi făcut dumneata treabă mică sub lozinci...

IOSIV: *(demn)* Dacă mă trecea, ce vroiai, să fac pe mine?

GENERALUL: Da ce, nu puteai să faci şi dumneata mai încolo! Cum se face că te-a trecut exact sub lozinci?

IOSIV: Da’ de unde ştii dumneata că eram sub lozinci?

GENERALUL : Aşa ni s-a comunicat.

ADJUNCTUL: *(are o revelaţie)* ...Brânzarul!

IOSIV: *(speriată)* ...Ce brânzar?

GENERALUL: Care brânzar?

IOSIV: Cur-că-nes-cu? *(nu-i vine să creadă*)

ADJUNCTUL: Nenorocitul ăla de venea după brânză, marţea şi vinerea. Când vă spun eu, toate ni se trag numai din cauza lui! Ar trebui să punem mâna pe el, să-i scoatem toată brânza pe care a luat-o, pe nas! *(ca apucat „tragic”).* Să mergem să ne adresăm mulţimii! Să le spunem că nu suntem noi vinovaţi de... ce s-a întâmplat! A fost o dezinformare. Am fost dezinformţi... Am fost

minţiţi: nu s-a făcut pipi sub lozinci la acea oră, ci la o distanţă de 20 de metri de lozinci. De fapt...

GENERALUL: ...Nu, nu, nu! Staţi aşa! Poetul e nevinovat! Vinovat pentru tot ce s-a întâmplat este nenorocitul ăla de Curcănescu, care probabil nu a văzut bine, afară fiind noapte! În concluzie, a întocmit un raport fals. Ăsta-i adevărul! Poetul se afla sub lozinci la acea oră pentru a gândi, a compune o poezie patriotică cu intonaţie pentru... Acela era locul lui preferat pentru a compune poezii! Nu-i aşa, poetule!

IOSIV: Vax! Acum puteţi să le spuneţi că faceam şi balet sub lozinci, că tot nu o să vă mai creadă nimeni!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(oftând)* Şi ce vis am avut...

IOSIV: *(se uită urât la ea)*

GENERALUL: Dar de ce să nu spună şi dumneaei? ...O fi visat ceva util.

IOSIV: Pe scurt! N-o lungiţi că nu-i...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(vizionar)* Se făcea că eu am fugit pe geam cu stimatul nostru idiolog iubit, auzi, auzi, eu care am rău de înălţime. Ne-am plimbat, ce ne-am plimbat. Când ne-am întors acasă, se făcea că străzile erau pline de oameni răi, conduşi de stimatul şi iubitul nostru idiolog, dar altul, nu cel care era cu mine. Şi când am ajuns acasă se făcea că am 42 la uşă şi mi-a răspuns unul care-mi zicea că eu nu sunt eu şi că eu sunt pe balcon şi ţin o cuvântare, în faţa mulţimii? *(junǎ copilă)* ...Ce vis încurcat! Şi de aia zic... Să luăm legătura cu

stimatul şi iubitul nostru idiolog poate ne-ar putea ajuta.

IOSIV: Înălţime, tot ce aţi spus dumneavoastră nu este vis!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Adică am fugit pe geam?

GENERALUL: *(grav)* Da, Înălţime.

ÎNĂLŢIMEA-SA: Nu e cu putinţă... Eu care am rău de înălţime? Şi atunci cine era pe balcon în locul meu?

ADJUNCTUL: Ajunge! Gata! Eu, Înălţime, eu, generalul şi poetul aici de faţă care ne-a salvat din ghearele... mulţimii şi ne-a adus aici.

GENERALUL: Nu mai ştiam nimic de dumneavoastră! În disperare de cauză, l-am îmbrăcat pe adjunct în rochia dumneavoastră numărul 731 şi am ieşit la balcon... încercând să tragem cumva de timp, să-i păcălim. *(Înălţimea-Sa îl studiază pe Adjunct care este îmbrăcat cu rochia sa)*

ADJUNCTUL: *(justificându-se)* ...Numai o minune a făcut de am scăpat întregi!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(jună, naivă)* Şi acum cine-i conduce?

IOSIV: *(rău)* Stimatul şi iubitul vostru idiolog. Care vrea să ne omoare, pe toţi!

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(naiv)* El? ...Cum? El să ne facă aşa ceva? Ce i-a lipsit oare? Să-mi facă mie una ca asta? *(dramatic)* El, care ştia că peste puţin timp va deveni tată! El, care-mi spunea că îşi doreşte acest copil! ...Ce l-ar fi putut determina să ia această hotărâre?

IOSIV: *(discret)* Şi când ar trebui să se nască acest copil, al dumneavoastră, dacă nu vă supăraţi?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Curând, foarte curând, pe 25!

IOSIV: *(uluit)* Adică azi?

ADJUNCTUL: *(bombănind)* De-aia era aşa grea. Era şi copilul...

ÎNĂLŢIMEA-SA: Da, poetule, din clipă în clipă!

IOSIV: Generale! Copilul e nevinovat, nu trebuie să păţească nimic! Să facem ceva! Generale, vino cu mine, iar tu, Adjunctule, ai grijă de Înălţimea-Sa până ne-ntoarcem! *(pleacă)*

ADJUNCTUL: ... Auzi poetule?

IOSIV: Spune !!

ADJUNCTUL: Auzi, vezi poate găseşti ceva de mâncare şi pentru noi! Să ştii că noi ne ţinem de cuvânt, te trecem necondiţionat direct la icre negre!

IOSIV: Ne întoarcem repede.

ÎNĂLŢIMEA-SA: Să vă întoarceţi, poetule! Să veniţi, generale!

GENERALUL: Da mai e vorbă, Înălţime, staţi liniştită! Adjunctule, ai grijă!

ADJUNCTUL: Da generale!

IOSIV: Hai odată, generale! *(amândoi pleacă; afară strigătele s-au amplificat fiind tot mai aproape)*

ÎNĂLŢIMEA-SA: Tot ce îmi doresc acum e să apuc să-mi văd copilul, să-l strâng măcar odată la piept, să-l aud plângând, după care...

ADJUNCTUL: După care ce, Înălţime? Nici să nu vă gândiţi la aşa ceva! *(sigur pe el)* Restabilim ordinea şi disciplina; apărăm integritatea şi suveranitatea! Nu putem lăsa toate realizările de până acum pe mâinile unor... „trebimicioşi”. Găsim vinovaţii şi împuşcăm poc-poc ca pe câini!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Nu, Adjunctule! Ei trebuie lăsaţi să meargă până la capăt, numai aşa se pot identifica cu trecutul! Numai aşa îşi vor dezvălui adevărata faţă. Lăsaţi... Să nu li se facă nici un rău!!!

ADJUNCTUL: Dar sunteţi încă conducător!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Nu, Adjunctule, te înşeli ...aşa m-am înşelat şi eu! Nu eu am fost conducător, ci alţii. Vina mea a fost că i-am crezut. Acum, aş dori să rămân singură cu copilul meu! Eşti liber, adjunctule. Fugi şi salvează-ţi pielea, du-te!

ADJUNCTUL: Înălţime, eu nu pot să vă părăsesc! Nu pot şi gata! ...Lăsaţi-mă să fiu alături de dumneavoastră până la capăt... până...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(pierdută)* ... Petre! Petre!

ADJUNCTUL: Poftim? Pardon 33? ...Pe mine nu mă cheamă Petre!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Ştiu, Adjunctule! Când a fost întrebat dacă-l cunoaşte pe învăţător înainte de condamnarea acestuia la moarte, a răspuns că nu ştie, habar n-are despre cine e vorba.

ADJUNCTUL: Un excroc, un mincinos, un profitor!... Cum credeţi, Înălţime, că aş putea să spun *(furie)* eu aşa ceva?

ÎNĂLŢIMEA-SA: O să spui, Adjunctule! N-o să treacă mult timp şi o să te lepezi de mine ca toţi ceilalţi.

ADJUNCTUL: Mai bine mort decât...

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(îl întrerupe brusc)* ...Nu spune vorbe mari, adjunctule! Totul are un început şi un sfârşit. Şi nu uita – istoria se va repeta, un alt început vine, un alt sfârşit se apropie, alţii vin, alţii pleacă...

ADJUNCTUL: *(pentru sine)* Numai istoria se tot repetă!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Dacă acest copil ar fi venit pe lume mai devreme, poate că altfel ar fi fost sfârşitul acesta. Până azi am gândit că un conducător, acum gândesc ca o mamă... Dar tu nu ai cum să ştii ce este în sufletul unei mame, ce culoare are dragostea, iubirea, dar, mai ales ura... Copilul acesta m-a salvat, m-a readus la viaţă, pentru că până acum am fost ca şi moartă. N-am văzut *(se mângâie pe burtă)* ...acum el m-a ajutat sa-mi recapăt vederea. N-am auzit, el mi-a redat auzul. Am fost conducător într-o perioadă în care, eu, nu am existat de fel. Ce păcat că acum când m-am născut mai am aşa de puţin de trăit! Dar poate că aşa vrea Cel de sus!

ADJUNCTUL: *(uluit)* Adică 999??!!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Da, Adjunctule!

ADJUNCTUL: Dar spuneaţi că nu există!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Există Adjunctule, există! Este pretutindeni, a fost, este şi va fi. Prezenţa lui mă copleşeşte, este aşa de aproape *(plânge)* şi în acelaşi timp atât de departe *(vorbeşte cu ea însăşi)* „Să-ţi iubeşti aproapele ca pe tine însuţi". Am ştiut acest lucru şi l-am ignorat. Acum e prea târziu, cine ar putea să mă mai creadă?

ADJUNCTUL: *(plângând)* ... Eu, Înălţime, eu!

ÎNĂLŢIMEA-SA: Îţi mulţumesc, Adjunctule, şi, dacă poţi, te rog să mă ierţi pentru modul în care m-am comportat cu tine şi nu numai. Acum te-aş ruga, dacă nu te superi... Aş vrea să rămân singură. Trebuie să-mi ridic şorţul ...Aaauu ...auu!

ADJUNCTUL: ...Şi unde să mă duc şi ce să fac, Înălţime? Nu cunosc pe nimeni.

INALTIMEA-SA: Ba o să cunoşti. Vei cunoaşte sau vei deveni cunoscut.

ADJUNCTUL: Cum Înălţime?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Ascultă-mă. Ai auzit de unul Darwin?

ADJUNCTUL: Nu. Ba da. Parcă zicea ceva Popa ăla de unu'...

ÎNĂLŢIMEA-SA: Nu, nu. ăla e David. E cu totul alceva. ăsta de care-ţi zic eu e ăla care zice că omul se trage din maimuţă.

ADJUNCTUL: Si nu e aşa? Că la şcoală aşa ne-a învăţat.

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(are un fel de viziune)* Nu. Am acceptat minciuna. Oamenii sunt îngeri decăzuţi care nu au nimic în comun cu animalele. Cândva am avut aripi, zburam. Iar tu trebuie să spui acest adevăr.

ADJUNCTUL: Cine o să mă creadă, Înălţime şi cum o să dovedesc?

ÎNĂLŢIMEA-SA:*(cu ochii în sus, halucinant)*Păduchii.

ADJUNCTUL: Păduchii?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Si puricii.

ADJUNCTUL: *(nemaiînţelegând nimic, repetă după ea)* Păduchii şi puricii?

ÎNĂLŢIMEA-SA: Sunt două lumi total diferite. Prin asta poţi dovedi că noi putem zbura. Că noi, cândva, am avut aripi, iar cea mai apropiată rudă a omului nu e maimuţa, ci păduchii, iar păsările au păduchi. Prin urmare şi oamenii pot zbura. Nu uita:

fiecare rasă de zburătoare se poate identifica după păduchii săi, cum fiecare animal se poate identifica după puricii lui. Prin urmare, noi oamenii avem păduchii noştri.

ADJUNCTUL: Iar animalele puricii lor.

ÎNĂLŢIMEA-SA: Bravo! Mulţi or să-şi dea cu pumnul în piept spunând că ei au făcut această descoperire, tehnica o să-i ajute şi o să te marginalizeze. Să nu te sperii când ăştia or să confirme cu ADN-ul lor. Tu să-i laşi iar când ei vor fi încoronaţi, tu să... *(tuşeşte, nu mai poate vorbi, îi face semn să vină mai aproape şi-i şopteşte la ureche)*

ADJUNCTUL: *(speriat)* Adică... o să pot...

ÎNĂLŢIMEA-SA: Si tu. Doar eşti om. Mai exact, singurul om care are acces la ceea ce se cheamă „Experimentul Terra". Nu uita ce ţi-am spus: un nou început vine... *(scoate o păpuşăde sub rochie)* un alt sfârşit se apropie.

ADJUNCTUL: *(se retage plângând)* O să-mi fie dor de dumneavoastră, Înălţime *(plânge, strigătele sunt tot mai clare şi mai aproape)*

ÎNĂLŢIMEA-SA: *(cântă încet pentru copil, „cucule pasăre sură", către adjunct)* Nu mai plânge... Uite îţi las ţie copilul. Ţine! Ai grijă! Fugi! *(strigătele sunt tot mai aproape, adjunctul ia copilul şi fuge)*

SCENA VIII

ÎNĂLŢIMEA-SA singură, apoi un SOLDAT, iar mai târziu un CĂPITAN, un JUDECĂTOR şi un PROCUROR

ÎNĂLŢIMEA-SA: *...(singură cu vocea tremurând)...* Mama o să aibă grijă de tine! O să fiu cu tine! Cât timp voi exista... *(plângând)...* Nu plânge! *(strigătele sunt acum foarte aproape)...* Aici! Şi nu te teme, mama e cu tine! *(brusc se deschide o uşă intrând un soldat)*

SOLDATUL: *(emoţionat şi foarte speriat)* ...Stai! Mâinile sus! Am prins-o! Ea e aici! Am prins-o! Dacă mai faci o mişcare... îţi zbor creierii! Ajutor! Ajutor! Unde dracu umblaţi, mă, că am prins-o! *(strigă şi mai tare)* Băăă, am prins-o! *(intră Înaltul comisar cu drepturile omului şi încă 2 ofiţeri, soldatul speriat îndreaptă arma către ei)...* Stai, că trag!

JUDECĂTORUL: Susu... Su sunt eu...

PROCURORUL: ...Stai, stai, calmează-te, suntem noi!

SOLDATUL: Stai că trag! Dacă mai faceţi un pas, vă zbor creierii... Stai! Parola!

PROCURORUL: Trăiască pipi!

CĂPITANUL: Trăiască pipi!

SOLDATUL: *(către înaltul judecător)* Şi tu?

JUDECĂTORUL: Titi... Troia... piri... *(speriat că nu poate pronunţa, face pipi).* Ei?...

SOLDATUL: *(neîncrezător)...* Şi voi! *(cei doi urmează exemplul judecătorului)...* De ce nu aveţi banderolă?

CĂPITANUL: ...Lasă arma! Tovarăşii sunt cu noi. Sunt cei care o vor judeca...

SOLDATUL: *(încă speriat)* ... Şi de ce nu poartă banderole?

CĂPITANUL: Pentru că dânşii sunt tribunalul legal constituit, tovarăşii trebuie să fie neutri, imparţiali, incolori, fără coloratură! Soldat, lasă arma! ...Stimaţi tovarăşi, procesul poate să înceapă!

JUDECĂTORUL: Aduceţi inculpata!

SOLDATUL: *(bruscând-o)* ...Hai, fă, mişcă n-auzi! *(o ia şi o pune pe un scaun)*

PROCURORUL: Inculpata este rugată să se ridice în picioare. Vă reamintim că vă aflaţi în faţa unui tribunal legal constituit...

ÎNĂLŢIMEA-SA: ...Nu recunoaştem acest tribunal! *(cântă cucu)*

SOLDATUL: Recunoaşte, fă, n-auzi, fir-ai a dracu, că-mi vine să te ciurui!

JUDECATORUL: Linişte, că altfel suntem nevoiţi să evacuăm sala!

SOLDATUL: ...Ce m-a speriat asta pe mine!

CĂPITANUL: ...Linişte!

PROCURORUL: Inculpata este rugată să declare pe propria răspundere că se afla în acest moment în deplinătatea faculatăţilor mintale şi nu are probleme cu sănătatea.

ÎNĂLŢIMEA-SA: Suntem în deplinătatea facultăţilor mintale, iar în ceea ce ne priveşte sănătatea nu avem probleme.

JUDECĂTORUL: Inculpata se face vinovată de genocid împotriva umanităţii, iar, conform articolului 439 cu infracțiuni contra umanității alineatul din constituţia ţării, inculpata este condamnată la moarte prin împuşcare. Sentinţa rămâne definitivă şi se execută cu drept de recurs în 10 zile!

SOLDATUL: *(disperat şi speriat, execută foc asupra ei. După un scurt moment de panică, căpitanul încearcă să restabilească ordinea)*

CĂPITANUL: *(urlet)* ...Încetaţi focul! Nu mai trage nimeni!

SOLDATUL: *(calm, vizibil înebunit)* ...Am învins Tovarăşe căpitan! Am învins! Suntem liberi, am învins! Trăiască pipi! Trăiască, tovarăşu căpitan… pipi! I-am spus, tovarăşe căpitan, că îi zbor creierii! Ce m-a speriat asta pe mine! ...Am învins, tovarăşe căpitan! Tovarăşe căpitan...

CĂPITANUL: ...Bravo ţie soldat, ţara îţi va fi recunoscătoare! Eşti avansat la gradul de locotenent!

SOLDATUL: *(fericit)* Sunt... *(uimit)* ...locotenent? ...Când o afla mama, tata *(speriat)* ...Locotenent!

JUDECĂTORUL: *(scoate un pistol și execută foc asupra soldatului)* ...Post mortem!

CĂPITANUL: *(cu părere de rău)*...Chiar trebuia?

JUDECĂTORUL: Ai mai pomenit dumneata, tovarăşe Căpitan, revoluţie fără martiri? Tovarăşi, misiunea a fost îndeplinită! Să mergem tovarăşi!

CĂPITANUL: Morţii...

PROCURORUL: Nu vă faceţi probleme. Totul va decurge conform planului stabilit! Căpitane cară-i tu pe hol până întocmim noi procesul verbal. O să-i ia trupele speciale.

CĂPITANUL: Da să trăiţi! *(îi cară pe cei împuşcaţi, afară se aud strigăte și urale)*

PROCURORUL: Să mergem tovarășu… Auzi chiar trebuia înpușcat…

JUDECĂTORUL: Dă-l dracului de schizofrenic, ma speriat de era să fac pe mine… Era să ne omoare pe toţi, ai văzut cum îi tremura mâna pe armă… Hai! *(ies amândoi)*

SCENA IX

În scenă îşi fac apariţia grupuri de revoluţionari strigând – Armata e cu noi! Jos dictatura! Trăiască pipi *(totul e într-un ritm infernal, dezorganizat, se fură tot, uşile sânt întoarse, astfel încît în fundal se formează o clădire cu un balcon unde îşi fac mai târziu apariţia revoluţionari, iar partea din faţă a balconului reprezintă piaţa în care Înalţimea sa îşi ţinea discursurile la difuzor, sunete suprapuse distorsionate pe alocuri)*

REVOLUŢIONAR II: ...Ura! Fraţilor, am învins! Suntem liberi! Trăiască urinarea liberă! Dictatoarea a murit! Uraa!

CURCĂNESCU: *(foarte agitat în spatele săli merge către scenă)* Trăiască pipi! Daţi-mi voie, Curcănescu mă cheamă şi am fost în lanţuri! Am suferit, am fost torturat pentru că am avut curajul să urinez sub lozincile totalitariste! *(buimăcit, nu ştie unde se află)* ...Iar acum? ...Iar acum? *(constată cu stupoare că se află în stradă*) ...Iar acum? ...Diversioniştii dracului! Au schimbat săgeţile indicatoare şi au mâzgălit etajele între ele şi am nimerit în stradă! Daţi-mi voie, trebuie să ajung la balcon! Trăiască pipi! Uraa! Pe unde naiba să o iau

să ajung la balcon. *(începe să întrebe spectatori)* Spre balcon? Curcănescu mă cheamă şi am fost în lanţuri! Spre balcon? Pe unde ajung la balcon? *(iese din mulţime pe alta uşă)* Trăiască pipi! Ura! Ura! Ura!

VRĂBIESCU: *(îşi face apariţia la balcon însoţit de CUCULESCU şi alţi revoluţionari)*

REVOLUŢIONAR I: Ura! Fraţilor, am învins!

REVOLUŢIONAR II: Dictatoarea a murit!

REVOLUŢIONAR III: Suntem liberi!

VRĂBIESCU: ...Aloo! Alo! ...Tovarăşi, alo, linişte! Tovarăşi!...

VOCEA COLECTIVĂ: *...(din sală care acum a devenit piaţa revoluţiei)...* Huooo! Huooo! Huooo! Nu suntem tovarăşi! Nu suntem tovarăşi! Nu suntem tovarăşi!...

CUCULESCU:...Concetăţeni! Concetăţeni! *(liniste)* ...Aceste evenimente de o importanţă istorică în viaţa patriei noastre s-au desfăşurat în condiţiile unui... puternic avât creator al întregului popor. Documentele supuse şi apobate de Frontul Urinări Naţionale, nou constituit, tasează direcţiile principale ale dezvoltării viitoare a ţării.

VOCEA COLECTIVĂ: Uraa! Trăiască Pipi! Trăiască urinarea liberă!

VRĂBIESCU: ...Linişte! Alooo, linişte! Stimaţi... *(vorbeşte cu cei de lângă el)* Ce mama dracului, tovarăşe Cuculescu, parcă sunt drogaţi... *(strigă)* ...Stimaţi ...Alooo!

CUCULESCU: *...(către Vrăbiescu)* ...Lasă-i! Dă-mi voie! „„Concetăţeni! Stimaţi concetăţeni liberi! *(se*

face linişte) ...Concetăţeni! Poporul s-a convins din experienţă proprie că politica totalitaristă dusă până acum nu a corespuns năzuinţelor noastre vitale...

VOCEA COLECTIVĂ: Aşa e! Uraaa, uraaa!

CUCULESCU: Fraţilor! Iubiţi compatrioţi, fără îndoială că hotărârile Frontului-acesta-Naţional corespunde pe deplin aşteptărilor şi încrederii poporului. Ultimii ani care au trecut au fost ani de mari transformări în economia ţării, în structura celor ce muncesc din greu, iar idealurile „libertăţii libere" au fost grav compromise. Doctrina F.U.N. are la bază tocmai acest drept fundamental prin care orice cetăţean poate urina de azi înainte liber şi nestânjenit.

VOCEA COLECTIVĂ: ...Uraa! Uraa! Trăiască pipi!

SCENA X

Aceiaşi de mai sus, plus GENERALUL, STICLESCU IOSIV care apar şi ei in public, mai târziu ADJUNCTUL, la apariţia celor doi în spatele săli se creează o stare de euforie şi bucurie.

VOCEA COLECTIVĂ: ... Uraa! Uraa! Armata e cu noi! Armata e! Armata e cu noi!

IOSIV: *(arătând către balcon)* ... Ăsta cine mai e?

GENERALUL: ...Ideologul Înălţimii-Sale!

IOSIV: Adică tatăl copilului?

GENERALUL: Da, poetule! Ce contează viaţa propriului tău copil când balconul e atât de încăpător.

CUCULESCU: ...Stimaţi concetăţeni! ...Stimaţi concetăţeni! Vorbesc! S-aude? ...Nu ne-a fost uşor să ajungem aici la balcon... Am întâmpinat o opoziţie violentă, iar o parte dintre revoluţionari nu au mai apucat să-şi vadă visul cu ochii. Forţele armate au reuşit să o imobilizeze pe dictatoare! Au luptat cu frenezie şi devotament împotriva acoliţilor ei! Iar acum, în memoria celor care au luptat şi s-au jertfit pentru ca noi să putem urina în linişte şi pace, propun să ţinem un moment de reculegere. *(cu toţii ţin un moment de reculegere)*

GENERALUL: *(indignat)* ...Extraordinar, ce tupeu!

IOSIV: Nu pot să cred!

O VOCE: Nu mai mişca, animalule! Aşa! *(în timp ce cu toţii ţin un moment de reculegere, vocea lui Curcănescu se face auzită în fosă)*

CURCĂNESCU: *(încă în fosă)* ...Uraa! Trăiască pipi! Curcănescu mă cheamă şi am fost la zdup în lanţuri! *(după un timp dând capacul la o parte)* ...Nenorociţii naibii! Sunt fleaşcă, ajuntaţi-mă să ies! Curcănescu mă cheamă şi am fost în lanţuri! Diversioniştii dracului au schimbat săgeţile indicatoare şi au mâzgălit etajele între ele şi am nimerit în canalizare. Ajutaţi-mă! ...În lanţuri...

IOSIV: *(strigă fără să se controleze)* ...Poate la bâlci!

GENERALUL: ...Brânzarul!

CURCĂNESCU: *(preocupat de ieşirea din canalizare, nu aude)* ...În lanţuri, am suferit, am fost torturat! Daţi-mi voie, trebuie să ajung la balcon! *(pleacă în lateral)* ...Trăiască pipi! ...Trăiască urinarea liberă!

GENERALUL: Toate ni se trag numai din cauza lui! Brânzarul! Îl omor! Hai după el, Sticlescule!

IOSIV:...Eu nu merg!

GENERALUL: ...Adică eşti de acord cu ce spune nenorocitul ăsta?

IOSIV: Nu, generale! Nu sunt de acord cu nimic! Merg acasă şi să auzim numai de bine! *(plecă în public apoi iese)*

GENERALUL: *(singur în spate)* ...Şi eu ce să fac? Nu cunosc pe nimeni! *(are o revelaţie)* ...Brânzarul! Nu-l las nici mort! Trebuie să pun mâna pe el, să-i scot toată brânza, pe care i-am dat-o până acum, pe nas *(iese strigând)...* Armata e cu voi! Trăiască armata! Trăiască pipi! Brânzarule! Brânzarule! Nu scapi tu nici mort, nici mort!

VRĂBIESCU: ...Aloo ...linişte! Concetăţeni! ...Concetăţeni! Avem aici de faţă o persoană prea modestă pentru a se plânge de suferinţele la care a fost supus. Acest om *(arată la Cuculescu)* ...Acest om s-a jertfit pentru o urinare mai bună, mai dreaptă, pentru ca noi să ne putem... în linişte şi pace, pentru ca noi să ne putem bucura de libertatea de exprimare a opiniilor personale. Acesta este domnul Cuculescu, un om de încredere, de o înaltă ţinută morală şi spirituală, un om de-al nostru, dintre noi, pentru noi!

REVOLUŢIONAR IV: Uraa! Uraa! Trăiască pipi în frunte cu domnul Cuculescu!

REVOLUŢIONAR VI: Trăiască urinarea liberă! *(din mulţime se face auzit un plânset de copil nou-născut)*

CUCULESCU: *(profund emoţionat)* …"Lăsaţi copiii să vină la mine!"

REVOLUŢIONAR II: *(vine cu copilul și îl dă lui Cuculescu apoi strigă emoționat)* Uraa! Cuculescu! Cuculescu! Cuculescu! Uraaa!

REVOLUŢIONAR III: *(face pipi)* Trăiască urinarea liberă!

REVOLUŢIONAR I: *(cuprinşi de euforie îi urmează exemplul)* ...Trăiască pipi!

O VOCE DE REVOLUŢIONARĂ: ...Ce faci, dragă, îi laşi să-şi facă de cap?

VOCEA COLECTIVĂ: *(entuziasmat)*...Asta-i adevărata democraţie! Trăiască pipi în aer liber în frunte cu domnul Cuculescu!

VOCEA COLECTIVĂ: ...Uraa! Uraa! Uraa!

CUCULESCU: *(cu copilul în braţe)* Concetăţeni, iată am aici lângă mine, generaţia de mâine. Pentru ei am luptat şi am sperat, pentru ei am luptat şi am răbdat, pentru ei vom lupta în continuare, strâns uniţi până la capăt! Vom construi viitorul împreună! Vom pune bazele unei noi societăţi multilaterale de dezvoltare cu înaintare...*(îşi dă seama că a făcut o gafă)...* Cu înaintare! Că doar nu o să ne întoarcem înapoi! *(râde)* Vom lupta pentru fericirea, pentru bunăstarea acestui popor *(se fac auzite nişte focuri de armă, cu toţii fug prin scenă, care pe unde nimeresc. Voce copilului se face auzită la balcon. Adjunctul, se ridică cu copilul în braţe, stă nemişcat ca o momâie singur la balcon)*

GENERALUL: *(din culise)* ...Nu scapi nici mort! Stai!

CURCĂNESCU: *(iese din culise alergat de General trec în fugă pe sub balcon)* ...Aoleuuu, ajutor! E nebun, vrea să mă omoare! Ajutor!

ADJUNCTUL: *(cu copilul în braţe, stă nemişcat ca o momâie începe să recite)*

Acum 140 cu 310
Iar 290 pe 410
Ooo ...2000! Ooo ...2000!
Un milion jumate
Să milion pe 40
Cu 907 ...

(din culise: foc de armă, urlete, voci „urlate")

CURCĂNESCU: *(intrând în scenă foarte speriat)* ...Aoleuu! Vrea să mă omoare. Ajutor! Săriţi, oameni buni, am copii acasă!

GENERALUL: *(intrând după el)* ...Stai! Stai că trag! *(trage un foc în aer)*

CURCĂNESCU: *(înţepeneşte de frică sub balcon, întorcând uşor capul)* ...Aaaa, ce onoare!

GENERALUL: ...Brânzar nenorocit! *(se pregăteşte să-l împuşte, când dă cu ochii de adjunct, care ţine un discurs cu cifre, prima dată are un şoc, confundându-l cu Înălţimea-Sa)*...Aaaa! Aaa! Aa! ...Adjunctul? *(se uită mai atent)* ...E adjunctul?...E adjunctul! Da, e adjunctul meu personal! E viu! Trăieşte! *(strigă el)*...Adjunctule! Adjunctule! Sunt eu, generalul tău! Trăiesc, sunt viu!... L-am prins pe brânzar!

ADJUNCTUL: *(nu-l aude)*

...Mă 730 pe 310!
Şi-n 740 mă 410!...

GENERALUL: *(cu pistolul în ceafa lui Curcănescu)* ...Trebuie să luptăm, să apărăm integritatea şi suveranitatea ţării!

CURCĂNESCU: *(tremurând de frică)...* Aşa e, aveţi dreptate! Nu putem lăsa realizările... pe mâinile unor pipicioşi...

GENERALUL: ...Taci, brânzar nenorocit. Numai din cauza ta am ajuns în situaţia asta! *(vrea să-l împuşte)*

CURCĂNESCU: ...Generale, stai, nu trage! Ascultă-mă ca să ieşim bine din toată încurcătura asta... Nu-ţi place? Împuşcă-mă... Ba mai mult, mă-mpuşc singur! Două cuvinte! *(generalul îl priveşte lung)* ...Generale, putem reuşi! Punem bazele unui partid nou de opoziţie, atragem membri, facem pltformă program şi promitem lapte şi miere! Că, dacă ne vor vota pe noi, vor trăi de 1000 de ori mai bine decât dacă îl vor vota pe Cuculescu şi pe ai lui. Generale, ajungem pe prima pagină a manualelor...

GENERALUL: *(gânditor)* Poate... îl luăm şi pe adjunct?

CURCĂNESCU: *(prinzând curaj)* ...Cu el sau fără plecăm, facem plimbări oficiale, facem tot ce ne pofteşte inima, diverse schimburi de experienţă prin ţări! Mâncăm pe săturate că ne dau ăia ...

GENERALUL: *(pe gânduri)* ...Da' îl luăm şi pe adjunct?

CURCĂNESCU: ...Generale. Luăm, luăm. De ce să nu luăm... Poporul o să ne aclame, o să fluture eşarfe tricolore *(generalul s-a clamat)...* Generale, vrei să-mi faci şi mie o poză? *(scoate repede un aparat de*

fotografiat, ia un drapel găurit de pe jos, îl înfăşoară pe el şi se aşază în diferite poziţii)

GENERALUL: ...O poză?

CURCĂNESCU: Da generale, avem nevoie de dovezi palpabile, trebuie să arătăm poporului că am fost în mijlocul evenimentelor. Acesta o să fie noul costum cu drapel tip revoluţie.

GENERALUL: Da' e murdar! Şi cu gaura aia?

CURCĂNESCU: *(se aşează în diferite poziţii)* ...Aşa generale! Trebuie să arătăm electoratului că suntem deschişi către reformă, să vadă că şi noi le putem oferi o viaţă mai bună, un viitor decent pentru ei şi urmaşii lor! Generale, îţi dai seama că poţi deveni mai mare decât ai fost! Acum e momentul, până nu se trezesc şi alţii. Eşti cel mai în măsură să capeţi acest loc...

GENERALUL: ... O să-l luăm şi pe adjunct?

CURCĂNESCU: ...Cunoşti toate punctele strategice şi ce avem de făcut în caz de nevoie. Ştii foarte bine drumul către balcon, acolo unde ne aşteaptă şi adjunctul. Să pornim generale! *(dă să plece)*

GENERALUL: ...Stai! Auzi, fă-mi şi mie o poză*! (îi dă aparatul)* ...Aş vrea fără steag!

CURCĂNESCU: Da generale, cum să nu, se poate? Aşa generale, fii atent! *(brusc se aud nişte rafale de armă automată)* ...Na, că s-a terminat şi filmul!

GENERALUL: Aoleu, brânzarule, ăştia trag în noi! Sunt oamenii lui Cuculescu, cei care au împuşcat-o pe Înălţmea-Sa. Să fugim! Vino după mine, cunosc eu drumul către balcon! Lasă-i pe mâna mea, îi aranjez eu! *(ies fuga în timp ce împuşcăturile*

continuă, iar la balcon adjunctul continuă să recite versuri şi să legene copilul la piept)

ADJUNCTUL: *(venind către public)* Ăsta-i copilul lui... Abandonat, sărmanul ...*(începe să recite)*

Acum 140! Cu 310
Iar 290 pe 410
0, 2000! 0, 2000
Un milion jumătate
Să milion pe 44
Cu 907!...

(încep rafalele de armă automată, la început în depărtare, apoi mai aproape, se uită la copil îngândurat) ...Da' urât-îi sărmanul...*(începe iar să recite pe măsură ce focul de armă este foarte aproape, culminând în final cu căderea unui obuz, adjunctul pierzându-se undeva, în zgomot şi fum, totul se stinge încet pe plânsetul copilului care se pierde şi el încetul cu încetul)*

SFÂRŞIT

Postfaţă

Cu excepţia lui Baranga, teatrul românesc de după 1948 nu a existat în sensul de artă. Eugen Ionescu, deşi român, deşi creator şi iniţiator al teatrului absurdului, aparţine unui spaţiu cultural, oficial, de dragul catalogării, francez cu toate că

este mai degrabă cosmopolit. Este spaţiul intelectual care i-a primit pe mulţi, precum Joyce, Beckett, Enescu, Brâncuşi, Chagal, Picasso etc.

Sunt personalităţi ce au migrat din sfera de mentalitate balcanică sau excesiv de catolică, ori totalitară, către lumină. Dacă în perioada 1948 – 1989 avem o dramaturgie românească cu tendinţă, subordonată mai mult politicului decât imperativelor artei, după 1990 avem un teatru autohton de duzină, tributar calchierii prost făcute, subordonat altui totalitarism, cel al comercialului. Nu luăm în discuţie nume, dar evoluţia teatrului contemporan este o dovadă a tiraniei comercialului, în lumea dramaturgiei româneşti. După 1990, se poate vorbi de continuatori ai lui Caragiale, nu în sensul propriu-zis al epigonicului, ci mai degrabă ca o imensă răsuflare după o lungă perioadă de absolutism cenzorial.

Ştefan Lupu aduce o notă de originalitate în teatrul românesc din perioada de tranziţie socială. În piesa sa de teatru, adevăratul personaj este mentalitatea supravieţuitoare dar, prin faptul că este structurată în planuri ce se suprapun, poate fi abordată din diferite unghiuri de focalizare. Piesa lui Ştefan Lupu este un echilibrat dozaj între comicul de situaţii şi drama colectivă la a cărei perpetuare participă toate personajele, fie ele principale sau episodice, autorul eliminând ceea ce în intriga unei piese tradiţionale ca structurare, este catalogat drept personaj secundar. Lăsăm pe seama criticii didactice să facă radiografia personajelor.

Putem remarca, în această scurtă postfaţă o altă latură a originalităţii lui Ştefan Lupu: punerea în lumină a faptului că drama colectivă este suma dramelor individuale, rezultante ale cameleonismului de circumstanţă dar, în unele cazuri, fiecare personaj este un caz în sine, şi ale dorinţei iraţionale de a intra în posesia unui obiect ce alcătuia lumea dictatoarei, o lume considerată de către ceilalţi ca fiind una edenică. De fapt, aşa se vede infernul de la nivelul superior, de către cei care trudesc la nivelele inferioare, fără să realizeze că respiră cu toţii aerul iadului. Ştefan Lupu ne vorbeşte în creaţia sa despre absurdul ridicat la rang de normalitate, la care unii subscriu din momentul în care intră în sfera de influenţă a puterii. Absurdul la Ştefan Lupu nu este o simplă speculare de ordin estetic, autorul dându-i prin intermediul personajelor sale valenţă de simbol al condiţiei umane. Dictatoarea vrea o nouă comunicare prin intermediul unui limbaj numeric, revoluţionarii vor o democraţie care, de fapt, evoluează către dictatura colectivă a haosului, adjunctul, victimă a evoluţiei evenimentelor, devine protectorul unui copil care poate fi un nou mesia sau o nouă fiinţă satanică. Şi în timp ce noua lume câştigă teren, ceea ce este podea pentru unii, tavan pentru alţii, un alt simbol, al echilibrului social impus cu forţa, coboară lent, obligându-i pe cei mulţi să se deplaseze târât, în disperata lor dorinţă de a trăi. Mai trebuie menţionat şi dublul simbolism al dictatoarei.

Dând la o parte ceea ce acest personaj va sugera

generaţiei contemporane cu ceauşismul, dictatoarea are şi o anumită tentă de întemeietor de lume, trădat de propria sa orbire. Ca abordare estetică, într-o anumită măsură, Ştefan Lupu încearcă să inoveze, propunând un teatru al numericului, esenţa fiind chiar substanţa absurdului generat de către discreţionarul ce scapă de sub control, simbolizat prin dictatoare ce impune un limbaj redus la cifre. Teatrul numericului, propus de către Ştefan Lupu este de fapt o teatralitate a lumii care, în plan estetic îşi extrage esenţa prin realizarea unei simbioze dintre simbol şi absurd. Dar, tot sub aspect de noutate, elementul biblic, al speranţei izbăvirii de rău, cel al messiei, este abordat printr-o inedită viziune: salvatorul lumii este ocrotit, ţinut în viaţă chiar de adjunct, cel ce făcuse parte din triada maleficului, atitudine prin care se sugerează că dihotomiile sunt provizorii. Ca viziune asupra lumii, Ştefan Lupu face parte din acea familie de dramaturgi care au pus în prim plan absurdul existenţei umane ce-i transformă inexorabil, pe toţi, fiecare la vremea lui, în victime, acea familie în care-l regăsim pe Sartre cu „Huis clos” sau Beckett cu „Oh, les beau jour...”, fără a-l uita pe părintele avant la lettre al teatrului absurdului, Alfred Jarry cu al său „Ubu roi”.

Mircea Cotârţă